

รายงานการจัดทำโครงการเสวนาการจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต
เรื่อง “แนวปฏิบัติที่ดีในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการรับสมัคร นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์”

คณะศึกษาศาสตร์ ครั้งที่ 6/64

วันอังคาร ที่ วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 13.30 น.

คณะกรรมการ KM TEAM การจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต

๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ	หัวหน้าทีม KM
๒. รองศาสตราจารย์สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์	ทีม KM
๓. นางสาวเยาวพรรณ ทิมทอง	ทีม KM
๔. นายสง่า วงศ์ไชย	ทีม KM
๕. นางสาวภาณุชาพัชย์ ชินภาสันันท์	ทีม KM
๖. นางสาวพรรณทิพา จันทรเพ็ง	ทีม KM
๗. นางสาวกรณภัสสร แสนแก้ว	คุณลิขิต และเลขานุการ KM TEAM

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

๑. นายเชน ชวนชม	กลุ่มเป้าหมาย
๒. นางสาวพีระดา วิชามุข	กลุ่มเป้าหมาย
๓. นางสาวรมย์รัศมี พชรพงศ์พรรณ	กลุ่มเป้าหมาย
๔. นางสาวเขมิสรา กุลมาตย์	กลุ่มเป้าหมาย
๕. นายสุริยัน เขตบรรจง	กลุ่มเป้าหมาย
๖. นางสาวนันท์ปภัสร อ่ำบริสุทธิ์	กลุ่มเป้าหมาย
๗. นายกฤตย์ฤกษ์ ตั้หมาด	กลุ่มเป้าหมาย
๘. นายปวิวรรต อิมสะอาด	กลุ่มเป้าหมาย

รศ.พ.ต.ท.ดร.ศิริพงษ์ เศาภายน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เรียนท่านรองคณบดีฝ่ายนโยบายและแผน ผศ.ภาติยะ แล้วก็คณาจารย์ที่เคารพทุกท่าน รวมถึงท่านอาจารย์สิริพัชรด้วย ถือว่าเป็นพี่ใหญ่ของเรา คอยให้คำปรึกษาตลอด การประชุมวันนี้เป็นการประชุมเรื่องของ KM การจัดการความรู้ในด้านของการผลิตบัณฑิตเป็นครั้งที่ 2 แล้ว เรื่องแนวปฏิบัติที่ดีในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วก็เรื่องการรับสมัครนักศึกษาใหม่ โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายของเรา ท่านอาจารย์ทั้ง 7 ท่าน ถือว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายและเราก็ได้มีโอกาสเรียนรู้วัฒนธรรมองค์กร กิจกรรมการทำงานต่างๆ ของคณะศึกษาศาสตร์ของเราเป็นอย่างยิ่ง ก็ถือว่าเป็นโอกาสที่ดีที่ได้มาพัฒนา

ศึกษาศาสตร์ของเราต่อไป เพราะฉะนั้นกิจกรรมในส่วนนี้เท่าที่ผ่านมาในช่วง 2-3 ปี KM ของคณะศึกษาศาสตร์เราเนี่ยบูมมาก เป็นที่กล่าวขานจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยในหลายๆ คณะ ถือว่าเป็นต้นแบบเลยก็ว่าได้ ก็ต้องขอขอบคุณหลายๆ ท่านเลย โดยเฉพาะท่านอาจารย์ชนะวงษ์ ที่วางแนวปฏิบัติแล้วก็เตรียมที่จะถ่ายทอดน้องๆ ต่อไป ก็ขอให้มีส่วนร่วมแล้วก็ตั้งใจนำไปปรับใช้ได้อย่างดีเยี่ยมเลย ก็คงมีเพียงเท่านี้ครับ

ผศ.ดร.ชนะวงษ์ หงษ์สุวรรณ

กราบขอบคุณท่านคณบดีคณะศึกษาศาสตร์มากครับที่มากล่าวเปิด และก็ให้ขวัญและกำลังใจที่ดี คือว่าทุกท่านได้มีส่วนร่วมและได้เห็นผู้นำให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่อง KM นี่คือพื้นฐานของ KM ที่ดี แล้วก็ KM ก็ประสบความสำเร็จทุกปีที่ผ่านมาทำงานตรงนี้ครับ ขอขอบคุณครับ เดี่ยวในส่วนของเราเดี๋ยวถ่ายรูปร่วมกันเพื่อเป็นหลักฐานและเช็คชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

วันนี้ในประเด็นที่เราจะพูดถึง มันเป็นเรื่องต่อเนื่องของครั้งที่แล้ว ครั้งที่ 1 เราได้มีการรวบรวมแนวคิด กระจายเลย ยังไม่ได้จัดเป็นหมวดหมู่เกี่ยวกับเรื่องการรับสมัครนักศึกษาใหม่ ในของคณะศึกษาศาสตร์ แล้วเรามองไปถึงว่าถ้าสมมติอาจารย์เข้ามาโดยไม่มีทิศ ไม่มีแนวทางเนี่ย เราจะทำยังไงให้เขามีองค์ความรู้ เราก็เลยมีกลุ่มเป้าหมายของเราคืออาจารย์ใหม่ในวันนี้ อาจารย์ใหม่คือกลุ่มเป้าหมายที่ยังไม่ได้ใส่อะไรให้เขาเลย แล้ววันนี้จะมาใส่ในเรื่องความรู้ให้เขา แล้วเขาสามารถนำไปใช้ได้ก็ถือว่าตัวนี้ตรงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยหัวข้อเราก็จะเน้นแนวทางปฏิบัติที่ดีในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการรับสมัครของนักศึกษาใหม่ วันนี้ขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านนี้ ให้ความสนับสนุน KM มาโดยตลอด คือ ท่านอาจารย์แหงว ขออนุญาตเรียกชื่อเล่นเป็นกันเองนะครับ แล้วก็ท่านอาจารย์สิริพัชร แล้วก็ที่ขาดไม่ได้เลยคือครั้งที่แล้วเวิร์คมาก ท่านอาจารย์สง่าและกลุ่มเป้าหมายที่ขาดไม่ได้เลย คืออาจารย์ใหม่ที่ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด ท่านคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ฝากความชื่นชมจากครั้งที่แล้ว ได้มีการพูดและแสดงแนวความคิด ท่านขอบนะครับในการที่อาจารย์ใหม่ได้มีส่วนร่วม และท่านรองคณบดีฯ อาจารย์แทน ที่เป็นประธาน KM ในครั้งนี้ และขอบคุณเลขา 2 ท่าน พี่แอมกับน้องออยที่ต้องมาจัดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ไม่ใช่เรื่องง่าย ถ้าไม่มีบุคลากรงาน KM ก็ไม่เสร็จแน่นอน

วันนี้เราจะมาสรุปในเรื่องของครั้งก่อน ซึ่งผมกับอาจารย์สง่าได้ออกแบบโปสเตอร์ เดี่ยวน้องออยโชว์โปสเตอร์เลยครับ โปสเตอร์ตัวนี้เราจะทำมาเป็นแนวสรุปนะครับ เดี่ยวทางด้านอาจารย์สิริพัชรกับอาจารย์แหงวก็ดูตามไปด้วยก็ได้ว่า สิ่งที่อยู่ในโปสเตอร์มันโอเคหรือเปล่ากับกลุ่มเป้าหมาย แต่ครั้งที่แล้วคุยกันเราจะเน้นโปสเตอร์ที่มันรู้สีกว้างๆ

อ.สง่า วงศ์ไชย

เดียวขอต่อของอาจารย์ไบนะครับ ตรงนี้หลังจากที่ครั้งที่แล้วที่เราได้คุยกัน ก็มาตกผลึกเป็นภาพของบทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยตรงนี้ก็จะ เป็นลักษณะของให้เห็นเป็นขั้นตอนแล้วก็รายละเอียด ขออธิบายเพิ่มเติมนะครับ อันแรกเลยครับ เราจะเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนแรกเลยก็คือเรื่องของเรียนรู้ประสบการณ์ ตรงนี้อาจารย์ใหม่หลังจากที่เรารับอาจารย์ใหม่เข้ามาแล้วเนี่ย ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ที่อยู่ในหลักสูตรผลิตครู ตรงนี้เราก็คุยกับอาจารย์ไปว่า ถ้าเป็นไปได้เราอยากขยายผลไปถึงอาจารย์ของคณะศึกษาศาสตร์ แม้ว่าจะไม่ใช่เป็นหลักสูตรผลิตครูก็ตาม ก็สามารถเข้ามาอยู่ในกระบวนการเราได้เช่นกัน

ในขั้นแรกก็จะเป็นการเรียนรู้ประสบการณ์ ในขั้นนี้จะเป็นลักษณะของการที่อาจารย์ใหม่มาเรียนรู้ประสบการณ์จากขออนุญาตใช้คำว่าอาจารย์อาวุโส อาจารย์ที่ผ่านงานของการเป็นอาจารย์ของคณะศึกษาศาสตร์มาหลายยุคหลายสมัย ผู้เชี่ยวชาญตรงนี้อาจจะใช้ 3 คน 2 คน ขึ้นอยู่กับว่า Expert ตัวนี้พอจะเป็นประสบการณ์ในการเป็นครูที่รามคำแหงให้กับอาจารย์ใหม่หรือเปล่า ตรงนี้ก็จะ เป็นลักษณะของการแลกเปลี่ยน ภาพก็จะออกมาค่อนข้างชัดเจน

หลังจากนั้นมาในขั้นตอนที่ 2 อาจารย์ดูตามลูกศรสีส้มครับ เมื่ออาจารย์ใหม่ได้รับประสบการณ์แล้ว เรียนรู้สภาพสังคมของรามคำแหง กระบวนการจัดการเรียนรู้ การสอน ลักษณะหน้าตาเป็นอย่างไร ก็จะเข้าสู่ในกระบวนการที่ 2 นั่นก็คือ ผสมผสานความคิด ในที่นี้อาจารย์ใหม่จะต้องเชื่อมโยงองค์ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ นั่นก็หมายถึงว่า แน่นอนครับอาจารย์ใหม่เป็นอาจารย์ใหม่ที่จบปริญญาโทหรือปริญญาเอก แต่ทั้งนี้อาจารย์ก็ต้องคิดว่า ใหม่ตัวนี้อาจจะมีประสบการณ์อยู่แล้วบ้าง แต่เพียงแค่ปรับบริบทให้สอดคล้องกับความเป็นรามคำแหงก่อน ในขั้นนี้อาจารย์ก็ต้องเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่ได้รับจากประสบการณ์ของอาจารย์ที่เป็นพี่เลี้ยง หรือเป็น Expert ความรู้ของตัวเองจากการ Sharing กลุ่มของอาจารย์ใหม่ด้วยกันเอง

หลังจากนั้นในขั้นที่ 3 ลูกศรสีชมพูตัวนี้ พินิจปัญหา ในขั้นตอนนี้แน่นอนครับเมื่อเราได้เรียนรู้ประสบการณ์ ผสมผสานความคิดตัวเองแล้ว ก็นำไปสู่การลงพื้นที่ นั่นก็คือการทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในขั้นนี้ตัวอาจารย์ใหม่หรืออาจารย์ที่รับเข้ามาใหม่เนี่ยจะได้เจอนักศึกษาตัวเป็นๆ นั่นหมายความว่าในขั้นนี้ก็จะเกิดกระบวนการการรับสมัครเข้ามา แล้วจะต้องมีการรับรู้ปัญหาของนักศึกษาที่จะเข้ามาเรียนที่ราม ซึ่งมันก็จะสอดคล้องกับประสบการณ์ที่อาจารย์ Expert ได้พูดไว้ แต่คราวนี้ครับ ปัญหาตรงนี้อาจจะเป็นปัญหาที่ไม่ใช่หรืออาจจะเป็นปัญหาที่ใช่ ที่อาจารย์ Expert ได้เคยรับรู้หรือเคยเจอมา อาจจะเป็นปัญหาใหม่ในยุคใหม่กับเด็กรุ่นใหม่ก็ได้ หลังจากที่เราอาจารย์ใหม่ได้เผชิญปัญหาแล้วเนี่ย ก็จะต้องเรียนรู้ รับฟัง แล้วก็โยงไปถึงในขั้นตรงนี้ครับ เมตตาและใส่ใจ แน่นอนครับในขั้นแรกเนี่ย อาจารย์ก็จะทราบอยู่แล้วว่าบริบทรามคำแหงเป็นอย่างไร แล้วเราจะใช้ลักษณะของความเมตตาและใส่ใจดีกว่า เพราะว่าต้องบอกว่าจริงๆ แล้วความเป็นรามคำแหงเนี่ย รามคำแหงเราเปิดโอกาสรับนักศึกษา

หรือรับบุคคลเข้ามาเรียนในรามาแบบไม่จำกัด ใครก็ได้ที่เรียนได้ ดังนั้นจะรวยจะจน จะมีหรือไม่มี จะหน้าตาแบบไหนเข้ามาเรียนได้หมด ดังนั้นความเมตตาเป็นสิ่งที่ดีแต่ต้องอยู่บนพื้นฐาน เมตตาทุกคนมันเป็นไปไม่ได้ ต้องดูบริบทของเด็กแต่ละคน ซึ่งเราก็จะค่อยๆ ศึกษากันไป การเอาใจใส่ เด็กที่นี้ต้องการเอาใจใส่มากครับ ต้องคอยติดตาม บางครั้งเราอาจจะมองเห็นว่าในชั้นตอนนี้บางคนอาจจะมองเห็นว่าติดขัดนิดหนึ่ง แต่พอเราลองปรับ ลองดูว่า ความเมตตาแต่ละคนมันอาจจะไม่ได้เท่ากันหมดนะครับ หลังจากนั้นเมื่อเราใช้ความเมตตาใส่ใจและติดตามเขาเนี่ย เหมือนที่นี้ถ้าจุดอ่อนจริงๆ ก็คือขาดอาจารย์ที่ปรึกษา แต่ถ้าเราพัฒนาตรงนี้ได้ก็จะดีมาก

หลังจากเมตตา เอาใจใส่ นั่นคือการที่เราแนะนำเสนอแนวทางแก้ไข แก้ปัญหาให้เขาจะครับ แล้วเข้าไปสู่ขั้นตอนสุดท้ายนั่นก็คือ นักศึกษาก็จะนำแนวทางหรือทางเลือกที่หลากหลายที่เราแนะนำให้เนี่ยไปปรับใช้ในการแก้ปัญหา การเรียนที่รามหรือการเป็นนักศึกษาที่รามจะครับ แล้วสิ่งหนึ่งอยากให้ในชั้นนี้ก็คือติดตามด้วยว่าผลเป็นยังไง ถ้าเกิดผลมันใช้ได้มันก็จะดี แต่ถ้าผลมันยังไม่สอดคล้องเราก็อาจวนหรือกลับมาใหม่ ก็เลยคิดคำขึ้นมาให้มันดูสอดคล้อง นั่นก็คือเรียนรู้ประสบการณ์ ผสมผสานความคิด ฟินิจปัญหา เมตตาใส่ใจ และนำไปใช้ติดตาม ให้มันดูจำขึ้นใจ ตรงนี้สามารถปรับได้ครับอาจารย์ อันนี้เป็นรายละเอียดคร่าวๆ ค่อยกับอาจารย์ไปไว้ว่าเราอยากให้มีขั้นตอน กระบวนการ ให้มันออกมาในรูปของ PDCA ถ้าเกิดปัญหาตรงไหนเราก็จะได้แก้ปัญหาตรงนั้น แล้วก็ทำออกมาเป็นลักษณะกลางๆ เพื่อให้ได้ปรับใช้ได้นะครับ อันนี้คือสิ่งที่ได้จากครั้งที่แล้ว ขอขอบคุณครับ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

อาจารย์ส่งาพูดเสร็จต่อไปจะเป็นรอบของผู้เชี่ยวชาญ ก็ยกให้อาจารย์แหงกับท่านอาจารย์สิริพัชร พูดคนละไม่เกิน 5 นาทีก่อนรอบแรก หลังจากให้อาจารย์แหง อาจารย์สิริพัชรพูดแล้วจะครับ จะให้กลุ่มเป้าหมายทุกคน เดี่ยวจะไล่ไปที่ละคนเลยว่าการที่ได้ไปสเตอร์แผ่นนี้มา คาดว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร รวมถึงในการเสวนาครั้งนี้เป็น 2 คำถาม มีประโยชน์อย่างไร และนำไปใช้ตรงจุดไหน ประมาณนี้นะครับ เดี่ยวให้กลุ่มเป้าหมายเตรียมตัวไว้เลยนะครับ ต่อไปก็จะเชิญอาจารย์สิริพัชรก่อนเลยครับ

รศ.ดร.สิริพัชร เจริญโรจน์

เมื่อครั้งที่แล้วที่พี่ไม่ได้เข้าประชุมด้วยเนี่ย แต่พี่ก็ได้ขอคลิปจากน้องแอมเอามาฟัง ก็ได้ฟังว่าพวกน้องคุยกันเนี่ยก็เข้าเป้าทุกเรื่องเลย เท่าที่ดูแล้วเนี่ยไปลงโพกัสตรงที่รับสมัครนักศึกษาใหม่เข้ามา ซึ่งตอนนี้พี่คิดว่าน้องใหม่ก็จะพอรู้ในเรื่องของการรับสมัคร ว่าจะต้องสัมภาษณ์นักศึกษาอย่างไร ที่นักศึกษาเดินเข้ามา คิดว่าตรงนั้นคงพอจะเข้าใจ พี่อาจจะพูดสรุปนิดเดียวว่าตรงนั้นเป็นยังไง อันดับแรกที่เราดูก็คือบุคลิกภาพ ร่างกาย อันนี้เป็น First Impression ที่เราพอมองเห็นซึ่งส่วนใหญ่เราก็มักจะมอง

ว่าผ่านนั้นแหละ เพราะว่าเราไม่ได้ดูความสุข ความหล่อ แต่เราดูถึงเรื่องบุคลิก การพูดการจาของเขา แต่มันก็สามารถทำให้เรา record ได้ว่า คนนี้มีแววความเป็นครูมากน้อยแค่ไหน เราพอที่จะนั้นได้ หลังจากนั้นเราก็ใช้คำถามคุยกัน

อย่างของภาคหลักสูตร อาจารย์แหงวเนี่ย ภาคหลักสูตรเราจะมีคำถามอยู่ ข้อนะคะที่เป็น Pattern เพื่อไม่ให้เกิดการลั๊กหลั่น เอกนั้นถาม เอกนี้ไม่ถาม ซึ่งตรงนี้สามารถขอกจากอาจารย์แหงวได้ ทุกเอกเราจะใช้เหมือนกัน เหมือนกันอยู่ 8 ข้อโดยประมาณ ส่วนอีก 2 ข้อสุดท้ายจะ Open สำหรับเอก ใครเอกมัน เพราะฉะนั้นใน 8 ข้อแรกเนี่ยมันจะถามคล้ายๆ กัน ส่วน 2 ข้อหลังก็ลงไปทีเอก เอกต้องการ Focus อะไรก็ไปตรงนั้นนะคะ ทีนี้ที่เราจะฟังอีกอันที่เราต้องการคือ ทศนคติของนักศึกษาที่จะมาเป็นครู เพราะว่าส่วนใหญ่ที่พี่เคยถามนักศึกษาเนี่ย เขาบอกว่า เป็นครูง่าย คำนี้ทำให้เราสะอึกเหมือนกันนะ เพราะว่าเราจะรู้ว่าการเป็นครูเนี่ยความจริงมันไม่ได้ง่ายอย่างที่เขาพูด เขานึกว่าพอเข้ามาเรียนในคณะ ศึกษาศาสตร์จะต้องเรียนจบแล้วเป็นครูได้เลย เป็นครูมันง่ายกว่าคณะอื่น ลองแกล้ง “ทำไมหนูไม่ไป เรียนคณะมนุษย เอกนั้น เอกนี้” เขาบอก “ไม่เอาละคะ มันยาก” ก็บอก “มันไม่เป็นไร ลูกลองเรียนดู” โอ้เราจะไปบอกของเรายากมันก็ได้ ใช่มั้ย เรายังต้องบอก ลองมาดูก็แล้วกันนะ ทีนี้พอตอนเข้ามาตอน นั้นเราก็อาจมีอะไรพูดคุยตามคำถามนั้น

ทีนี้อีกอันหนึ่งต้องการอยากรู้จะให้บอกก็คือเรื่องของอธิบายหลักสูตร เพราะว่านักศึกษาเข้ามา จะไม่รู้เลยว่าหลักสูตรที่เรียนเป็นอย่างไร แล้วยิ่งตอนนี้อยู่แล้วหัวต่อ หลักสูตร 4 ปี 5 ปี แล้วเดี๋ยวปี หน้า ปี 66 อะไรเนี่ย มันก็จะต้องเปลี่ยนหลักสูตรใหม่ เพราะฉะนั้น Focus กับเด็กให้ดีกว่าที่หนูเข้ามา เนี่ย เรียนหลักสูตรอะไรและหลักสูตรนี้กี่หน่วยกิต ให้อาจารย์ทุกท่านถือเล่มหลักสูตรเลย ปรี้นโครงร่าง หลักสูตรเป็น paper สัก 2-3 แผ่นเนี่ยติดไปด้วย ทีจะมีแบบนี้ติดตัวอยู่เสมอ เป็นโครงสร้างหลักสูตร มี ทั้งหลักสูตร 61, 62 ติดตัวไว้เนคะ เวลาต้องการใช้เนี่ยก็ให้เด็กดู ฉะนั้นในวันสัมภาษณ์ให้เด็กดูและ สังเกตว่ามันเป็นยังไง เพื่อให้เขาเข้าใจหรืออาจจะมีย่าง QR Code ให้เด็กสแกนไปก็ได้ เจนเอกเป็นยังไง ปี 1 ก็เรียน Gen เอกนะ ไปปี 2 ค่อยไปเรียนวิชาเอก และที่เจออีกคำพูดหนึ่งก็คือลงทะเลเบียนมาเรียน วิชาโน้นวิชานี้ ยังลงไม่ได้เนคะ ต้องอย่างนั้นอย่างนี้ก่อน เขาบอกว่ารุ่นพี่แนะนำ ในตอนก่อนเมื่อสัก 3-4 ปีก่อนที่เป็นแบบ On site ไปนั่งรับที่หอประชุม จะบอกว่ารุ่นพี่แนะนำ เพราะฉะนั้นตรงนี้พวกเรา อาจจะต้อไป Focus รุ่นพี่ด้วย รุ่นพี่ที่จะไปทำหน้าที่เป็นติวเตอร์หรือแนะนำในการลงทะเลเบียน ในการ ให้ความช่วยเหลือเนี่ยอยากจะให้คุยกับเด็กให้รู้ก่อนว่า เขาจะไปแนะนำ Focus ตรงไหนบ้าง อะไรบ้าง เอาเป็นเอกๆ ไปเลย เพราะส่วนใหญ่รุ่นพี่ที่จะไปช่วยตรงนั้นมักจะเป็นช่วยในภาพรวม และพอเด็กถาม Focus ลงเอกเนี่ย เขาจะตอบแบบไม่ค่อยถูกสักเท่าไร จะไปบอกวิชานั้นลงได้ วิชานี้ลงได้ และ โดยเฉพาะวิชาที่เป็น PR ขอให้อาจารย์พูดตั้งแต่วันแรกเลยว่า ให้นักศึกษาสังเกตดูนะ เอา มร. ติดตัวไป ด้วย มร.30 เล่มคู่มือ คือ มร.1 โครงสร้างหลักสูตร แล้วก็ มร.30 จะได้แนะนำนักศึกษาในเรื่อง PR ว่าให้ สังเกตตัวเล็กๆ ที่มันอยู่ใต้วิชานี้เน PR หมายถึงอะไร แล้วพยายามโน้มน้าวให้เด็กไปลงวิชา Gen เอก

ก่อน แล้วก็อธิบายว่าลงเทอม 1 เทอม 2 อย่างไร และมีการสอบอย่างไร ของเราปีหนึ่งมีการสอบ 5 รอบ เทอม 1 และที่ซ่อม 1 เทอม 2 แล้วก็ Summer แล้วก็ซ่อม 2+Summer ของเราเนี่ยจะโชคดีตรงที่เราไม่สอบซ่อม ทำให้เด็กไม่เสียเวลาเรียนเยอะ ทำให้เด็กเข้าใจนิดหนึ่ง แต่ถึงอาจารย์จะพูดในวันนั้นคิดว่าเด็กก็คง Get ไม่มาก เพราะว่าวันนั้นนักศึกษาที่มาแบบยังจับต้นชนปลายอะไรไม่ถูก ฟังอาจารย์ไปก็คะ ๆ ๆ

เพราะฉะนั้นหลังจากที่ปทุมนิเทศ มหาวิทยาลัยปทุมนิเทศใหญ่ เราต้อนรับเรียบร้อยแล้วเนี่ย หลังจากนั้นสักเดือนหนึ่ง อย่างนาน อยากให้แต่ละวิชาเอกได้พบนักศึกษาของเอกใครเอกมัน อย่างนาน อย่าปล่อยนานนะคะ หลังจากมหาวิทยาลัยปทุมนิเทศอยู่ 1 เดือน ขอให้ประกาศต่ออีกว่าวิชาเอกนั้น เอกนี้ จะไปเจออาจารย์แต่ละเอกเมื่อไหร่ ขอให้รีบเลย แนะนำเด็กว่าลงยังไง Focus เอกใครเอกมันจะทำให้ได้ประโยชน์มากขึ้นนะคะ และอีกอันที่เด็กไม่รู้เรื่อง ขอโทษนะใช้คำว่าไม่รู้เนี่ยเป็นความจริง คือเรื่องของการไปสอบใบประกอบวิชาชีพครู ซึ่งขณะนี้เด็กที่เข้ามาเรียนแล้วก็อาจจะยังไม่ค่อยรู้จัก อาศัยว่าสอนทุกวิชาที่สอนไป สอดแทรกไป บอกไปอะไรไป เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะมีการนัดพบให้มันถี่ขึ้น นอกจากจะพูดเรื่องโครงสร้างหลักสูตร วิชาเรียนแล้ว สอดแทรกมาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งมีทั้งมาตรฐานความรู้ มาตรฐานการปฏิบัติงาน ปฏิบัติตน เอาให้ครบ เรียกว่าอาจารย์ต้องถือใบมาตรฐานของคุรุสภาไว้ในมือชุดหนึ่ง แล้วเวลาสอนเนี่ยไม่ว่าอาจารย์จะสอนในวิชาอะไร เป็นการสอดแทรกตรงนี้ด้วย ถึงจะไม่ใช่วิชาชีพครู สอนวิชาเอก สอนวิชาอะไร ไม่ว่าจะเป็นความรู้หรือปฏิบัติเนี่ยให้สอดแทรกไปด้วย ในเรื่องของมาตรฐานวิชาชีพครูขอให้สอดแทรกด้วยนะคะ เพราะว่านักศึกษาไม่เข้าใจจริงๆ และตอนหลังเด็กต้องไปสอบเอาใบประกอบฯ สอบ 5 วิชา 4 วิชาเนี่ย นักศึกษาก็จะไม่ค่อยเข้าใจ ซึ่งตอนนี้มีนักศึกษาเราไปสอบมาเมื่อไม่กี่วัน มีเด็กเหล่านี้ก็สามารถที่จะจำแนวทางข้อสอบอะไรมาได้บ้าง เราก็อาจจะศึกษาตรงนั้นแล้วก็เอาไป Train เด็กเรา เอาไปสอนเด็กเรา ไปช่วยเด็กเราได้ อันนี้อาจจะเป็นช่วงของรับสมัครเข้าเรียนต่อเนื่องจนถึงหลังปทุมนิเทศ

ที่นี้มาขอช่วงที่ 2 นะคะ ช่วงที่ 2 คือช่วงเวลาเรียน ในช่วงเวลาเรียนอาจจะมีเยอะพีชอพุดนิดเดียว จะตัดตอนไปนิดหนึ่งก่อน ในช่วงเวลาเรียนเนี่ยนอกจากจะต้องพบอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วเนี่ย อาจารย์อยากจะให้สอดแทรกเรื่องของคุณธรรม จริยธรรมของความเป็นครูเข้าไปในการเรียนการสอนด้วย เพราะสังเกตว่าทุกวันนี้เด็กอาจจะวัยรุ่น ทำให้เรื่องของกิริยามารยาทน้อยไป สำหรับตัวพี่เองนะคะ สอนออนไลน์หรือสอน On site ก็ตาม เริ่มสอนปีบัททหายสวัสดิ์ นักศึกษาเป็นไงสบายดีนะ เสร็จจะให้พนมมือ ออนไลน์ด้วยนะ นักศึกษาเตรียมตัวพบกัน “สวัสดิ์ก่อนลูก 1 2 3 สวัสดิ์คะ” ทำอย่างนี้ทุกครั้ง และเมื่อจบก็สวัสดิ์ และให้ทุกคนเปิดไมค์พูดเลย เสียงมันจะได้เข้าไปในนั้น ทำอย่างนี้ตลอดจนกระทั่งเป็นวัฒนธรรมองค์กรของเอกปทุม เราจะทำแบบนี้ละคะ แต่ก็บอกว่าเมื่อนักศึกษาไปเรียนวิชาชีพครูหรืออะไรเนี่ยก็ให้สวัสดิ์อาจารย์ด้วย แต่บางทีเอกอื่นเขาผสมอาจจะทำพร้อมกันไม่ได้ เราแตกต่างกันทำ แต่ถ้าเป็นเอกปทุมของพี่เนี่ย พี่ให้ทำ ถ้าเอกอื่นลองทำดูนะคะ มันเป็นการฝึก

นักศึกษาเราให้รู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน และการไหว้ให้ก้มศีรษะลง ถ้าเราไม่สอแต่แรกมันไม่มีใครสอนนะ ขอโทษนะบางทีคุณพ่อคุณแม่เขาก็คงจะไม่ได้พูด

มาเมื่อ 2 วันที่แล้ว เมื่อวันจันทร์ที่ผ่านมาเนี่ย ก็ได้พูดสอแต่แรกอย่างเนี่ยแล้วก็แก้มกับเด็กว่า “อ๊วยตายแล้วเธอ ฉันก็ดูเธอ ฉันก็จุกจิกจู้จี้กับเธอ เธอเปิดไมโครโฟน เปิด Speaker หรือเปล่า เสียงดังรีเปล่าวหนู” เขาบอกว่า “เปิดค่ะ” “อ้าวตายแล้ว เปิดดังเนี่ยครูบอกพวกเธอ คุณพ่อคุณแม่พวกเธอได้ยินเสียงครูหมดแล้วเนี่ย” ปรากฏว่านักศึกษาบอกว่า “คุณแม่หนูยืนอยู่เนี่ยค่ะ” เราบอก “อ้าวตายแล้วคุณแม่ยืนอยู่หรือเนี่ย” ก็ต้องโทษคุณแม่ สวัสดิ์ค่ะ คุณแม่ก็เลยมาเข้าห้องด้วย แล้วคุณแม่ก็บอก “สวัสดิ์ค่ะอาจารย์” “สวัสดิ์ค่ะคุณแม่ คุณครูเป็นคนคุณะ จุกจิกจู้จี้” แม่เขายังงี้รู้มัย “คุณครูดูมาก ๆ ดี คุณครูสอนอย่างนี้ดี ฉันชอบ” กลายเป็นอย่างนี้ไป เพราะว่าบางทีผู้ปกครองเขาไม่ได้สอนเรื่องมารยาท เพราะบางทีก็ชาวบ้าน ชาวนา ชาวสวนเนอะ แต่ว่าเขาก็ไปอยู่ต่างจังหวัด เพราะฉะนั้นเราก็ต้องทำหน้าที่ทุกอย่าง เหมือนอย่างที่คุณพูดกันคราวที่แล้วว่า เสียสละ ต้อง Double, Triple เสียสละ คำว่าเสียสละเป็นอาชีพของเราอย่างยิ่ง เป็นสิ่งที่จิตวิญญาณครูต้องใช้อย่างยิ่ง คำว่าเสียสละนะคะ

ทุกวันนี้พี่สอนนักศึกษาเอกของพี่นะ ทุกวิชาจะให้พูด ร ถูกต้องชัดเจน แล้วปรากฏว่าเด็กพูดไม่ได้ เรียนรู้ โรงเรียน พี่ให้อัดคลิปส่งทุกวัน วันละ 5 คำนะคะ พอดีลูกสาวมาได้ยิน “ทำไมแต่ต้องให้น้องปริญญาตรีอัดคลิปแบบนี้ด้วย” บอกว่า “ก็เขาจะไปเป็นครูเขายังพูด ร ไม่ชัด” เพราะฉะนั้นตรงนี้พี่ขอฝากน้องๆ ทุกคนด้วย ช่วยเน้น ร คำควบกล้ำด้วย ทีนี้พอเด็กอัดคลิปส่งเราเสร็จก็ต้องบอกเด็กว่าเวลานักศึกษาพูดกันในชีวิตประจำวัน ร คำควบกล้ำด้วยนะ ก็บอกเด็กไปอย่างนั้น อีกอันหนึ่งนะคะ อีกอันคือเรื่องของภาษาอังกฤษ นักศึกษาออกเสียงไม่ถูกเลย ออกเสียงผิดเพี้ยน Reading ก็ออกผิดอ่านเป็น Riding อะไอย่างเนี่ย Writing ก็ออกผิดเป็น Reading สลับกันหมด เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เราจะต้องให้ความช่วยเหลือเด็ก ถ้าหากเราใช้คำว่าคุณภาพของบัณฑิต เราจะจัดการเรียนการสอนหลังจากรับสมัครเข้ามาแล้วเนี่ย เราจะจัดการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มคุณภาพบัณฑิตไง เราจะต้องทำสิ่งเหล่านี้ ตามกติกาเกิน 5 นาทีแล้ว เอาประมาณนี้ก่อนนะคะอาจารย์ไป

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ขอบคุณครับ ต่อไปอาจารย์แห่งวนะครับ อาจารย์แห่งวงก็จะม้องค์ความรู้ จากประสบการณ์ในการรับสมัคร เป็น Head หลักคนหนึ่งนะครับของคณะศึกษาศาสตร์ โดยเฉพาะในเรื่องของวัดแววเรื่องของวิชาชีพครู ต้องยกให้ท่านเลย เดี่ยวท่านเอาประสบการณ์ความรู้มาเล่าสู่กันฟัง ในเรื่องของการรับสมัครต้องทำตัวยังไง เชิญครับ

อ.เยาวพรรณ ทิมทอง

ขอบคุณอาจารย์ไปมากนะคะ แล้วก็สวัสดีน้องๆ อาจารย์ใหม่ ที่ได้เข้ามาอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ ในส่วนของวิชาชีพครูซึ่งจริงๆ แล้วอาจารย์แป๋วได้พูดไปแล้ว เติมเลยเนี่ยถ้าจะว่าไปก่อนหน้านี้ เรามีการรับสมัคร เราไม่ได้ไปนั่ง เราไม่เคยไปนั่งสัมภาษณ์ พอไม่ได้ไปนั่งสัมภาษณ์เด็กที่ได้รับมา ถามว่าโอเคมีทั้งเด็กที่จะบอกว่าดีและไม่ดี เราไม่รู้จะใช้คำพูดไหน แต่ว่าบางที่เราได้รับเด็กที่ไม่มีความพร้อมที่จะมาเป็นครู แต่เราไม่รู้ เพราะว่าเราให้ทางมหาวิทยาลัยเป็นคนรับสมัคร เราไม่รู้ว่าเป็นยังไงนะ จนกระทั่งเรามีปัญหาตอนที่เด็กใกล้จะออกฝึกสอนแหละ หรือมาเรียนวิชาพฤติกรรมแหละ เรามาพบเด็กว่าเป็นยังไง เด็กมีความบกพร่องค่ะ จากที่เราเคยพบคือเด็กมีความบกพร่องทางด้านสายตา ยังมีเลย จำได้น่าจะเป็นสายตา รู้สึกจะเป็นมาเรียนเอกภาษาไทย ถ้าจำไม่ผิดคือเอกภาษาไทย ทีนี้พอสายตาปืบเนี่ย เด็กจะไปเป็นครูอย่างไร อันนี้มันเลยทำให้เราถึงเห็นว่า ไม่ได้แหละ ถ้าเราไม่มีการคัดกรองเด็กที่จะมาเรียนวิชาชีพครูเนี่ย เราจะได้เด็กมาในลักษณะที่พอถ้าจบปลายทางแหละ เด็กไม่สามารถจะไปต่อได้ เด็กไม่สามารถที่จะไปเป็นคุณครูได้แหละ มันเสียเวลาเด็กที่เขาอุตส่าห์เรียนมาแหละ จะจบแหละ จะถึงฝั่งอยู่แล้ว แต่พอถึงเวลาตอนนั้นเราก็กพยายามมาพูดหักเหเขาว่า คุณเป็นครูไม่ได้แหละ เพราะว่าคุณมีความบกพร่องด้านโน้น ด้านนี้ ถามว่าไม่ใช่คนนี้คนเดียว มีมาหลายคนแล้ว จนกระทั่งตอนหลังเราต้องสัมภาษณ์แล้วละ เพื่ออย่างน้อยเมื่อกี้ที่ท่านอาจารย์สิริพัชรพูดว่า อย่างน้อยเราได้ดู ดูในเรื่องบุคลิก ดูในเรื่องว่าเขามีความบกพร่องด้านไหน ที่จะไปเป็นคุณครู เพียงแค่เราสัมภาษณ์ เคยมีแบบมาสัมภาษณ์ “มายังไง” “มากับเพื่อน” “แล้วทำไมถึงอยากมาเรียนครู” “อ้อเพื่อนมาเรียนก็เลยมาเรียนกับเพื่อน” จะมาเรียนในทางวิชาชีพครู สัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์มาไม่รู้อะไรเกี่ยวกับทางครูเลย เลยสัมภาษณ์กันไปสัมภาษณ์กันมา “แล้วชอบตรงไหนล่ะ” เราเลยบอกว่าถ้าอย่างนั้นย้ายเอกดีกว่า หรือย้ายสาขาดีกว่า ถ้าจำไม่ผิดรู้สึกจะไปคหกรรม

พอสัมภาษณ์เราสามารถแนะนำเด็กได้ด้วย นอกจากแนะนำในวิชาชีพครูที่ว่าจะต้องมาเรียนกับเราแล้ว หรือว่าถ้าเกิดเรารู้ว่าเด็กไม่มีความพร้อมที่จะมาเป็นคุณครู เราแนะนำเขาว่าจะไปเรียนอะไรได้ด้วย อันนี้ก็จะกลายเป็นว่าประโยชน์ที่เรามีการสัมภาษณ์ อันนี้คือที่เราได้รู้ อีกประการหนึ่งคือว่าเรารู้จักเด็กตรงที่ว่าอย่างน้อยเด็กมาเรียนรามเนี่ย เด็กแต่ละคนค่อนข้างที่จะมีปัญหา แต่ละคนมีปัญหาไม่เหมือนกัน เพราะถ้าจะว่าไปเด็กที่มาเรียนรามอย่าไปบอกว่า เขาเรียนไม่เก่งถึงมาเรียนราม เขาไม่มีความเพียงพอถึงมาเรียนรามนะ บางคนตั้งเป้ามาเลย หนูจะเรียนรามค่ะ แต่มันก็จะมีนิดหนึ่งที่เหตุที่มาเรียนรามบางทีหนูสามารถทำงานได้ด้วย เรียนไปได้ด้วย แต่ใน ณ ปัจจุบันเราไม่ได้มาบอกว่า ถ้าเข้าเรียนชั้นเรียนได้ให้เข้าชั้นเรียน เพราะในปัจจุบันมันต้องเข้าชั้นเรียน อย่าแบบว่าทำงานจนกระทั่งหลงกับการทำงานไป แล้วก็จะมาบอกว่าหนูจะเรียนจบได้ภายในระยะเวลาไหม หนูไปหลงระเหิงกับการทำงาน เพราะฉะนั้นส่วนใหญ่เรามักจะบอกว่าหนูต้องเข้าเรียนนะ ยิ่งโดยเฉพาะในกลุ่มวิชาชีพครู ในกลุ่มวิชาเอก หนูจะต้องเข้าเรียนเพราะว่าถ้าไม่เข้าเรียนบางทีมันมีงาน นี่เราได้แนะนำเขา เราได้บอกเขา

ไปด้วยว่าถ้าสมมติหนูไม่พร้อมด้านนี้ หนูอาจจะต้องไปเรียนสายอื่น มันเลยกลายเป็นประโยชน์ในการที่เรามีการสัมภาษณ์นะคะ

อย่างน้อยที่เราได้ รู้จักเด็ก บางทีสัมภาษณ์เราเคยเนอะ สัมภาษณ์แล้วเด็กบอกว่า ทำไมหนูถึงมาเรียน บางทีนะคำถาม 8 คำถามเนี่ย ที่อาจารย์สิริพัชรว่า ก็มีข้อหนึ่งว่าทำไมคิดอยากที่จะมาเรียนครู ให้ตอบไป ใจรัก รักเด็ก หนูอยากจะเป็นผู้ให้กับเด็ก ให้ความรู้กับเด็กต่างๆ ก็พูดมา แล้วทำไมหนูไม่ไปเรียนที่บ้านหนู มาเรียนที่กรุงเทพทำไม “หนูสมัคร หนูได้แล้วค่ะ แต่ว่าหนูไม่มีเงิน หนูไม่มีเงินที่จะไปลงทะเบียน” เพราะว่าบางที่ที่ไปสอบได้เนี่ย ตอนแรกเข้าจะต้องเสียเงินอย่างน้อยเนี่ย 20,000-30,000 บาท เขาก็บอกมาตรงๆ เลย “บ้านหนูไม่มีเงินค่ะ หนูเลยมาเรียนรามดีกว่า” เพราะว่าอย่างน้อยเรียนรามค่าหน่วยกิตของเราคือถูก เด็กบางคนนำเสนอสารตรงที่ว่า “อาจารย์คะหนูสมัครก่อนได้มั้ยคะ แต่ว่าหนูยังไม่มีใบจบเลยคะ” “ใบจบอะไรลูก” “ใบจบ ม.6 หนูยังไม่มีคะ” “ทำไมไม่มีล่ะลูก” “ไม่มีเพราะว่าหนูยังไม่ได้จ่ายเงินค่าเทอม ม.6 โรงเรียนเขาเลยไม่ให้ใบจบมา” “ไม่เป็นไรลูก ถ้าเกิดได้ใบแล้วหนูค่อยมาสมัคร”

ฉะนั้นเราจะารู้จักเด็กด้วย เพราะเวลาที่เราสัมภาษณ์เนี่ย เราไม่ได้สัมภาษณ์ทุกเอก เราสัมภาษณ์เอกใครเอกมันใช้ไหมคะ อย่างอาจารย์แป้วสัมภาษณ์เอกปฐม อาจารย์ส่งสัมภาษณ์เอกภาษาชไทย อย่างพี่ไม่ค่อยได้สัมภาษณ์เพราะว่าพี่จะอยู่ตรงสายวัดแวว อย่างเมื่อกี้ที่อาจารย์ไปบอก ก็เลยมาพูดในส่วนของวัดแววว่า ก่อนที่เราจะไปสัมภาษณ์ เราก็มีการสอบวัดแววก่อน น้องๆ ที่อยู่ในที่ประชุม KM ก็ได้เคยคุมสอบวัดแววนะ แต่ว่าตอนนั้นเราเป็นออนไลน์ แต่ก่อนเลยเนี่ยเราสอบที่ห้องประชุมเหมือนกัน หอประชุมพ่อขุนรามนะคะ ก่อนที่เด็กจะมาสมัครขั้นตอนต่างๆ เนี่ยของวิชาชีพรู เด็กต้องมาสอบวัดแววก่อน สอบวัดแววเสร็จก็ไปสัมภาษณ์อยู่ในห้องเดียวกันเลยนะ สอบวัดแววครึ่งห้อง อีกส่วนหนึ่งก็จะเป็นสัมภาษณ์ตามวิชาเอกไปนะคะ ถามว่าทำไมต้องมีวัดแวว เหตุเพราะว่าเราต้องมีก็คือ ทำตอบสนองครูสภา ที่เขามองว่าคนที่มาเรียนสายศึกษาศาสตร์ วิชาชีพรูต้องมีการสอบวัดแววความเป็นครู แต่เราก็ถือว่าเป็นกระบวนการหนึ่งของการรับสมัคร เราไม่ได้เอาคะแนนว่าเด็กไม่ผ่าน เราไม่ให้สมัคร ถ้าเด็กไม่ผ่านเราก็จะมีกิจกรรม มีโครงการให้เด็กได้ไปทำนะคะ อันนี้ก็คือในเรื่องของสอบวัดแววเราก็ถือเป็นกระบวนการหนึ่ง เวลาที่เด็กมาถามส่วนใหญ่บางที่เด็กสอบเสร็จเนี่ยแหละ ถามตรงสัมภาษณ์เนี่ยแหละ ถามตรงที่อาจารย์สัมภาษณ์ “อาจารย์ หนูสอบวัดแววแล้วเมื่อกี้ ถ้าเกิดคะแนนหนูตกแล้วหนูจะได้เรียนไหม” เราก็สามารถตอบได้ว่า การสอบวัดแววก็นับเป็นกระบวนการหนึ่งเท่านั้นของการรับสมัครนะคะ ถ้าหนูตกก็จะมีกรอบม ให้ไปอบรมโครงการที่เราจัดขึ้น เราก็จะจัดอยู่ทุกๆ เทอมนะคะ ฝ่ายกิจการนักศึกษาจัดอยู่นะคะ อันนี้ก็ในส่วนของวัดแวว เดียวคิดว่าถ้าสถานการณ์โควิดดีขึ้น เราได้ไปสัมภาษณ์จริงๆ เนี่ย เราคงได้สัมผัสเด็ก ถามว่าถ้าเราได้สัมผัสเด็ก สัมผัสนักศึกษาที่มาเรียนเนี่ย อย่างที่เมื่อกี้อาจารย์ส่งมาพูด อาจารย์สิริพัชรพูด เราก็จะมีความเมตตากับเด็ก รักเด็ก ถามว่าถ้าเรามีความจริงใจกับเด็ก ดูแลเด็ก ใส่ใจเด็ก อย่างหนึ่งที่สัมผัสได้ก็คือ เด็กจะรักเรา แต่รักอย่างเกรงใจ ทุก

วันนี้บางทีเด็กบางคนไม่เรียกอาจารย์แหละ เรียกแม่แหละ ก็รุ่นแม่แล้วนะคะ มันก็เหมือนว่าเราให้ความเป็นกันเองด้วย เพราะว่าบางทีเด็กบางคนเขาไม่ได้อยู่กับคุณพ่อคุณแม่ก็มี แต่เขาก็มองเห็นเราเป็นที่ให้ความอบอุ่น อย่างทุกวันนี้เด็กที่จบไป บางคนสืบทอดไป เกือบจะ 20 แหละ ก็ยังมีการติดต่อกันอยู่บ้าง ก็จะถามทุกข์สุขว่า แม่เป็นยังไงบ้าง อะไรต่างๆ อันนี้คือสิ่งที่เราเมตตาใส่ใจเขาเนาะ สิ่งที่เราได้รับกลับมา ก็คือความเคารพนับถือของเรานั่นเอง ขอแค่นี้ก่อนนะคะ ขอบคุณค่ะ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ขอเรียนถามอาจารย์แห่งวว่า กลุ่มเป้าหมายจะมีโอกาสได้ปฏิบัติงานจริง สมมติว่าไม่มีโควิดจะได้มีการนำองค์ความรู้ตัวนี้ไปสัมภาษณ์นักศึกษาที่เข้าใหม่ไหมครับ

อ.เยาวพรรณ ทิมทอง

ถ้าเกิดสถานการณ์โควิดดีขึ้น เราคงต้องกลับไปเป็นสัมภาษณ์เหมือนเดิม ลงไปทำหน้าที่ที่จะไปสัมภาษณ์นักศึกษาเหมือนเดิม เหมือนที่เราเคยทำมาเพราะว่าอย่างที่บอกไป ถ้าเราไม่สัมภาษณ์เนี่ย เราจะเจอเด็กที่อาจจะมามีปัญหาเข้ามาได้ แล้วพอถึงเวลาจะทำให้เด็กเสียเวลา เราไม่เสียเวลาหรอก เพราะเวลาเราสอนหนังสือเราก็สอบทั้งห้อง แต่เด็กเรียนมาแหละ มาถึงปลายทาง เด็กไม่สามารถไปต่อได้ มันจะทำให้เขาเสียเวลา จำได้เลยมีบางคนนี่คือจะกระโดดตึกฆ่าตัวตาย ภาษาไทยเหมือนกัน มันทำให้เราตอนสัมภาษณ์ต้องดูเด็กคนไหนไปต่อได้ คนไหนไม่ได้ เราต้องมีแหละ ขอแค่สถานการณ์โควิดมันดีขึ้นซึ่งเราก็ไม่รู้อีกเมื่อไหร่ เราไม่ได้สัมภาษณ์เด็กมา 2 รุ่นแล้วมั้งคะ แต่พี่มันใจอย่างหนึ่ง ณ ตอนนี้ การจะเป็นครูมันต้องเป็นคนที่มีใจรักจริงๆ เพราะว่ามันมีหลายประเด็นที่คนเป็นครูต้องสอบภาษาอังกฤษผ่าน ต้องมาสอบใบประกอบวิชาชีพครูด้วย อย่างเมื่อเข้าฟั้อ่านข่าว เขาบอกว่าเรียนครูมาก็หนักแล้ว ทำไมต้องมาสอบใบประกอบฯ ด้วย แต่กลายเป็นประเด็นที่โดนพวกสาขาอื่นต่อว่าเอา สาขาอื่นก็เรียนหนักเหมือนกัน ก็ต้องสอบเหมือนกัน จะมาโวยวายทำไม ถ้าไม่อยากเป็นครูก็ไม่ต้องไปเป็นครู ให้สาขาอื่นไปสมัครเลยก็ได้ ขอใบประกอบฯ เลยก็ได้ กลายเป็นประเด็นว่าตกลงค่าคนที่เป็นครูเนี่ย เพิ่งอ่านเมื่อเช้านี้เอง เพราะฉะนั้นถามว่าเราก็คงต้องสัมภาษณ์ เราจะได้เด็กที่ดี ที่เป็นหัวๆ น้อยๆ เกือบจะเป็นหัวกะทิแหละ แล้วเราได้มาสอน มาেলাให้ได้เป็นหัวกะทิเพิ่มขึ้นมาได้นะคะ แล้วก็เขาจะไปเป็นครูที่ดีในอนาคตได้คะ เพราะยังงั้น้องกลุ่มเป้าหมายกลุ่มนี้ สถานการณ์ดิน้องต้องลงไปปฏิบัติงานแน่นอนคะ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ในนาม KM ฝากพี่แห่งวดูแลกลุ่มนี้ด้วยนะครับ เขาน่าจะเอาตรงนี้ไปเป็นองค์ความรู้ของเขาในการปฏิบัติงาน น่าจะช่วยเสริมในส่วนของวัดแววได้ไม่มากนักน้อยจริงๆ เคยพูดกับอาจารย์สง่า เอาไว้นอกรอบว่า จริงๆ เราอยากมาประชุมแบบพบหน้ากันเพราะเราได้สบตา แล้วก็ครั้งที่แล้วเรามองเห็น

ภาพหนึ่งก็คือว่า เราได้มิตรภาพ เราได้คุยกับน้องใหม่ อาจารย์ด้วยกันอย่างนี้ ครั้งนี้ก็ดังไว้มากๆ จนโควิดขึ้นถึง 20,000 ต้องกราบขอภัยจริงๆ ที่ต้องเป็นการออนไลน์ ไม่ได้ On site นะครับ แต่ว่าการออนไลน์ครั้งนี้ ผมว่าประสิทธิภาพมันคงไม่แตกต่างกันนะครับ เดี่ยวอาจารย์ส่งอะไรจะสรุปในรอบแรกไหมครับ ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่านก็เหมือนกับพูดรอบแรกมา เหมือนกับครั้งที่ 1 นะครับ แล้วต่อไปก็จะมีรอบ 2 เตรียมตัวไว้เลยนะครับ อาจารย์ส่งดำเนินการต่อครับ

อ.สง่า วงศ์ไชย

จากเท่าที่ฟังเป็นข้อมูลที่ดีนะครับ สำหรับผม ผมมองต่างของอาจารย์ไป ผมว่าเป็นข้อมูลมากกว่าของเดิม ยกตัวอย่างเช่นของอาจารย์แป๋ว ถ้าพูดรวมๆ ก็คืออาจารย์แป๋วพูดถึงความรู้ของคุณครูหรืออาจารย์ใหม่ที่ต้องไปแนะนำเขา ไปแนะนำนักเรียนนั้นก็เริ่มจากการสังเกตบุคลิกภาพ ดูแม้กระทั่งท่าเดิน ทักษะคนดี พอเขาเดินมานั่งปั๊บ ถาม ซึ่งเขามีคำถามของครูกลางๆ แล้วก็คำถามที่เป็นลักษณะเฉพาะด้าน เฉพาะตัว ซึ่งเรามีธรรมชาติของแต่ละเอกเนอะ ซึ่งเราจะมี ความแตกต่างกันแล้วก็อธิบายความรู้ในเรื่องของหลักสูตร ไม่ว่าจะเป็นวิชา Gen เอก, วิชาชีพ โดยเฉพาะวิชาที่เป็นลักษณะของพื้นฐานตรงนี้ แล้วยังไม่พอ อาจารย์ได้ทิ้งท้ายไว้ว่าถ้าหากเขาเข้าไปเรียนแล้ว ให้สอดแทรกเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม ที่ตรงที่สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครูไว้ทุกๆ รายวิชา แม้ว่าวิชานั้นจะไม่ใช่วิชาชีพครูก็ตาม ควรจะสอนไปด้วยนะครับ ในขณะที่ของอาจารย์แหงพุดในเรื่องของ หากไม่มีการสัมภาษณ์ปัญหามันจะเกิดมานั่นคือ เราไม่สามารถจะรับรู้ได้ว่าเด็กคนนี้นิสัยยังไง พื้นภูมิกายมาอย่างไร แต่พอได้ลองมีการสัมภาษณ์จะได้ช่วยคัดกรอง ช่วยการคัดกรองนักศึกษาได้ด้วย แล้วถามและแนะนำความรู้หรือสภาพของสังคมมาค้างไว้ด้วยกันยังงั้น แล้วสุดท้ายเลยรู้จักเด็กในเบื้องต้น

อาจารย์ครับ การที่รู้จักเด็กในเบื้องต้นตรงนี้ อันนี้มีผลมาก อันนี้คือเจอกับตัวเอง ที่เคยเจอกับอาจารย์แหงพุดก็คือว่า เด็กมาบอกว่า “อาจารย์จำได้ไหม อาจารย์สัมภาษณ์หนู วันนั้นที่หนูมาสมัคร” และเราสองคนก็มองหน้ากันและอ้าปาก คือถามว่า ณ ตอนนีเรารู้ไหม คือไม่รู้ ถูกไหมครับ แล้วเด็กมันเยอะมากแต่เขาจำเราได้ อันนี้คือ First Impression ที่เด็กเขาจำเราได้ และเราไม่รู้ว่าเราควรจะอะไรกับเขา เพราะฉะนั้นเขาจะจำเลยว่า เนี่ยอาจารย์คนนี้ แล้วที่สำคัญเลยการสัมภาษณ์ของเราไปตามช่องทางของอาจารย์ประจำเอก ดังนั้นผมเลยมองว่าการที่มีการสัมภาษณ์อย่างที่ว่าอาจารย์แหงพุดบอกเป็นสิ่งที่ดี กับอาจารย์แป๋วว่าควรจะมีความรู้ตรงนี้ มันจะได้ทำให้เราเหมือนเป็นคุณครูที่มีองค์ความรู้เยอะมาก ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษา กับอาจารย์คนไหน วิชาเอกไหนก็ตาม เราจะให้แนวทาง ทิศทางเดียวกัน อันนี้คือสิ่งที่ทั้งอาจารย์แป๋ว อาจารย์แหงพุด ได้พูดไว้เมื่อ 5 นาทีที่ผ่านมาเมื่อกี้นะครับอาจารย์ไป หลังจากนั้นทำอย่างไรต่อครับอาจารย์ไป

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ครับ ช่วงต่อไปก็เป็นช่วงของกลุ่มเป้าหมายแล้วนะครับ กลุ่มเป้าหมายที่แบ่งไว้มันจะมีกลุ่มเป้าหมายที่ใหม่และเก่า ก็คือกลุ่มเป้าหมายใหม่ก่อนนะครับ เดี่ยวกลุ่มเป้าหมายใหม่น่าจะพร้อมแล้วนะครับ ลำดับแรกเป็นคำถามง่ายๆ นะครับ เพื่อให้อยู่ในกระบวนการของโปสเตอร์ และกระบวนการของ KM ก็คือ คำถามที่ 1 ก็คือประโยชน์ที่ได้รับจากการเสวนา 2 ครั้งนี้ คำถามที่ 2 คือการนำไปใช้ประโยชน์จากโปสเตอร์ เดี่ยวให้น้องออยเอาโปสเตอร์โชว์เลยครับ คิวแรกผมขอเชิญน้องเดียร์ครับ เชิญครับ

อ.รมย์รัศมี พิชรพงศ์พรรณ

สวัสดีอาจารย์แป่วและอาจารย์แหงวนะคะ ขออนุญาตเรียกเป็นชื่อเล่น แล้วก็สวัสดีอาจารย์พี่ๆทุกท่าน แล้วก็อาจจะเป็นรุ่นเดียวกัน และรุ่นน้องนะคะ ประโยชน์ที่หนูได้รับการจากการเสวนาทั้ง 2 ครั้งจริงๆ ครั้งแรกคือเริ่มจากที่หนูไม่มีองค์ความรู้เลย และอีกอย่างหนึ่งคือหนูทำงานด้านสาธารณสุขมาค่ะ และเราไม่ได้มีองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของครูเลย แต่พอครั้งที่ 2 เราได้เรียนรู้ มันทำให้เรารู้สึกว่าเราก็น่าจะคุยกับคำพูดกับท่านอาจารย์ทุกท่านที่พูดมานะคะว่า การที่เราเป็นครู เราแค่สอนให้เด็กเป็นครูอย่างเดียวไม่ได้ เราต้องสอนในเรื่องของทัศนคติ ความคิด แล้วก็ใจรัก พร้อมทั้งจะเสียสละให้กับลูกศิษย์ทุกเมื่อ แล้วก็แม้กระทั่งนอกเวลาสอนก็ต้องเสียสละเวลาด้วยเช่นกัน อีกอย่างหนึ่งนะคะ โปสเตอร์ที่นำมาเสนอจริงๆ แล้วมันเป็นอะไรที่เข้าใจง่ายมากค่ะ คือพอเราดูเราก็เข้าใจตามข้อความและสัญลักษณ์ จากนั้นที่ได้ข้อคิดดีๆ จากท่านอาจารย์ทุกๆ ท่าน มันทำให้หนูได้มีความรู้เพิ่มขึ้น แล้วก็เข้าใจในสิ่งที่ต้องทำต่อไปก็คือการรับสมัครแล้วก็สัมภาษณ์เด็กค่ะ สำหรับวันนี้ก็ขอบคุณอาจารย์ทุกๆ ท่านค่ะ สวัสดีค่ะ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

คิวต่อไป พี่เขมครับ อาจจะพูดสั้นๆ เล็กๆ น้อยๆ ก็ได้ครับ เพราะพี่เขมไม่ค่อยสบาย

อ.เขมิสร่า กุลมัตย์

เรียนท่านคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ แล้วก็ท่านผู้เกี่ยวข้องอาาจารย์ทุกท่าน เมื่อกี้ต้องขอขอบคุณอาจารย์สง่า ถ้าถามตัวเองว่าประชุม 2 ครั้งได้อะไรบ้าง วันนี้ต้องขอบอกว่าขอขอบพระคุณกับคำว่า เมตตาและใส่ใจ นะคะ ทำให้ตัวเองหลังจากประชุม 2 ครั้งที่ผ่านมา เมื่อพอมีความรู้อยู่แล้ว บ้าง ณ วันนี้อย่างถึงคำว่า บริบทของนักศึกษารามคำแหงที่จะเป็นครู เสร็จจากตรงนั้นถามว่าโปสเตอร์ที่ตัวเองเห็น ได้อะไรจากตรงนี้ ต้องขอบคุณเจตนาของผู้ทำ เมื่อเห็นตรงนี้ปุ๊บ Flowchart ที่ตัวเองเห็นมันทำให้ตกผลึกง่ายๆ กับเขาเรียกว่า วากรรม ที่นำเสนอมันทำให้สนใจและมีความเข้าใจจนถึงขั้นที่บอกว่า ขอเชื่อมโยงไปที่อาจารย์เยาวพรรณ ท่านได้มาฉายภาพของคำว่า ปัญหา ปัญหาในที่นี้คือปัญหาท่านเจอ เจอก่อนที่เราจะมีการสัมภาษณ์นักศึกษาจริง โดยที่ผ่านมามีความหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้ให้มี

มีการสัมภาษณ์นักศึกษาในขั้นตอนฉายแววอย่างนั้นใช่ไหมคะ เมื่อเจอปัญหาตอนปลายปั๊บ เอ๊ะ เรา
ประสบเจอปัญหานักศึกษาที่ไม่สมบูรณ์ทางด้านร่างกาย ถูกต้องไหมคะ ก็เอาปัญหานั้นกลับมาเพื่อที่จะ
แก้ไข อย่างนั้นหรือเปล่า แล้วกลับไปทางท่านอาจารย์สิริพัชรนะคะ อันนี้ตัวเองขออนุญาตบอกว่า
ปูชนียบุคคล ซึ่ง ณ วันนี้ถามว่า คนที่เป็น Function ของอาจารย์มหาวิทยาลัย ของครูที่สอน โจทย์ที่
คุณได้ ณ วันนี้ คำว่า เมื่ออาจารย์เยาวพรรณบอกว่า เป็นโรคดราม่า ตัวเองก็คือผ่านวงการของกระทรวง
มา ดังนั้นที่ผ่านมามาสดๆ เมื่อไม่กี่วันนี้คือ การสอบวัดแวว แล้วก็มีการสอบตำแหน่งของครูผู้ช่วย ไรต์
ดราม่าที่ผ่านมานั้นก็คือ 1.ฉันสอบภาค ก แล้ว ฉันสอบภาค ข แล้ว ต้องมาให้ฉันสอบภาค ค อีก แล้วภาค
ค คืออะไร ภาค ค ในประเด็นวันนี้คือว่า ที่คุณเรียนมาเขาไม่ได้ถามว่าคุณเรียนอะไรมาบ้าง แต่เขากำลัง
จะถามว่าคุณทำอะไรเป็นบ้าง ณ วันนี้อาจารย์สิริพัชรบอกว่า อะไรที่ระหว่างที่อาจารย์สอนนักศึกษา
อาจารย์จะต้องสอดแทรก อันนี้คือความเป็นครูยุคใหม่ ครูยุคใหม่ต้องเป็นทั้งครูและก็ได้ชนะคะ โค้นใน
ที่นี้คือ 1.สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม 2.ต้องมีความกล้า กล้าในที่นี้ต้องกล้าทั้งหลักการ หลักวิชาการ แล้ว
ก็หลักเกณฑ์ หลักเกณฑ์ในที่นี้เราใช้อยู่แต่หลักเกณฑ์มหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่ แต่ต้องเป็นหลักเกณฑ์
เพื่อนบ้านทั้งหมด และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเราคือหลักเกณฑ์คุรุสภา ขอบคุณมากๆ นะคะกับการ
แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ทั้ง 2 ครั้งที่ได้มา ตัวเองจะนำความรู้ ความสามารถที่ได้ผ่านความเมตตาของ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้มาเป็นอาจารย์คนหนึ่ง จะนำความรู้ที่ได้มาไปถ่ายทอดให้กับเพื่อนๆ นั้นก็
คือ รุ่นน้องที่จะเข้ามาเป็นบัณฑิตในคณะศึกษาศาสตร์ แล้วก็ใช้แต่วิชาสาขาของคณิตศาสตร์ไม่ ทุก
สาขาวิชา ขอขอบคุณค่ะ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ขอบคุณที่เพิ่มมากนะครับ ที่เสียสละในการออนไลน์เข้ามา ต่อไปอาจารย์เจครับ

อ.สุริยัน เขตบรรจง

สวัสดีท่านอาจารย์เยาวพรรณ ท่านอาจารย์สิริพัชร แล้วก็อาจารย์ทุกท่านครับ ผมครูใหม่นะ
ครับ ครั้งแรกที่ผมได้ประสบการณ์ ประโยชน์ก็คือว่า ได้รู้ว่าตัวเองจะต้องทำอะไรในงานนี้ ก็คือการ
โฆษณาสินค้า สินค้าเราก็คือหลักสูตร ให้กับผู้ที่สนใจจะเข้ามาเรียน หลังจากนั้นก็ Costumer Service
คือ Service Mind ให้กับนักเรียนของเรา อันนี้คือสิ่งที่ผมเข้าใจนะครับ ไม่ได้มั่นใจว่าถูกหรือเปล่า ที่นี้
ประโยชน์ครั้งที่ 2 วันนี้ทำให้ผมได้รู้ว่าเมื่อเราขายสินค้าเสร็จแล้ว นั่นก็คือมีผู้เข้ามาเรียนแล้วตาม
หลักสูตรต่างๆ เราจะต้องอธิบายรายละเอียดสินค้าให้เขาเข้าใจว่า อย่างเช่น มาตรฐานวิชาชีพครู เรียน
ยังไง และให้เขาเอาไปใช้ประโยชน์ในการสอบ คุณธรรม จริยธรรม คุณสมบัติที่นักศึกษาจะต้องมี ที่ได้
จากการเรียนครูไป อันสุดท้ายก็คือการที่เราไปรับสมัครนักศึกษาที่จะเข้ามาเรียนเป็นครู ก็ทำให้เราได้

นักศึกษาตามที่คณะเราต้องการ โดยไม่ทำให้เราและนักศึกษาเสียโอกาสและเสียเวลาในการเรียนต่อไปครับ มีแค่นี้ครับ ขอขอบคุณทุกท่านครับ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ขอบคุณอาจารย์เจอบอกครับ อาจารย์เจก็ได้อธิบายในบางส่วนจากการได้ฟังอาจารย์ทั้ง 3 ผมกับอาจารย์สง่าต้องปรับในเรื่องของโปสเตอร์ แต่โปสเตอร์ไม่ได้ปรับมาก คงจะปรับใน QR Code นะครับ เดี่ยวจะแทรกเข้าไป ท่านต่อไปนะครับ อาจารย์ปัทครับ

อ.นันท์ปภัสร อ่ำบริสุทธิ์

สวัสดีอาจารย์แขวง อาจารย์แป้ว แล้วก็อาจารย์ทุกท่านนะคะ ประโยชน์จากการประชุมทั้ง 2 ครั้งที่ได้รับ ได้เห็นภาพชัดเจนมากขึ้นในการเตรียมตัวที่จะไปสัมภาษณ์นักศึกษา และอีกอย่างที่ได้เห็นชัดจากโปสเตอร์ จริงๆ แล้วโปสเตอร์ก็ไม่ได้ใช้ในการประชุม KM เท่านั้นจริงๆ ก็จะเป็นลักษณะเดียวกันกับการติดตามผลของนักศึกษาในขั้นแรกใช้ไหมคะ ก็จะเป็นการสัมภาษณ์ แนะนำ ให้ข้อมูลนักศึกษาได้พบเจอกับการเรียน การลงทะเบียน การทำวิธีการต่างๆ ของเขา แต่ว่าอาจจะต่างกันในช่วงตอนความเมตตาและใส่ใจ อย่างที่ในฝั่งของนักศึกษาอาจจะไม่ได้เห็นภาพในตรงนี้นัก เขาอาจจะมึนวิธีการอื่นของเขา แล้วก็เขาจะต้องนำความรู้ที่เขาได้รับจากอาจารย์ จากตอนสัมภาษณ์นำไปใช้ นำไปเลือกจัดการว่าเขาจะสามารถลงวิชาไหนบ้าง หรือจะทำยังไงให้ตัวเขาเองเป็นครูที่ดีได้ในอนาคต อันนี้คือประโยชน์ส่วนตัวที่ได้รับอย่างชัดเจนที่สุด จากทั้งการประชุมและจากโปสเตอร์ค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

อาจารย์ปัทก็ได้พูดไว้อย่างชัดเจนในรายละเอียด อีกท่านหนึ่งครับของในกลุ่มอาจารย์ใหม่ อาจารย์บาสครับ

อ.กฤตย์ฤกษ์ คุ้มมาด

สวัสดีครับท่านอาจารย์ทุกท่าน ผมก็เป็นคนสุดท้ายที่พูด ขอยกคำพูดของอาจารย์แขวงมาพูดคือ พี่ๆ ทุกท่านพูดกันมาหมดแล้ว ผมก็อยากจะสรุปกระบวนการ ขั้นตอนตามแผน ตามบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อในกระบวนการ 5 ขั้นตอนเนี่ยมันจะเป็น Concept ในการบริหารจัดการตัวของอาจารย์ใหม่ แล้วก็ของอาจารย์ทุกท่านให้รู้จักบทบาทหน้าที่ของการเป็นอาจารย์ที่ดี แล้วก็จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการเตรียมความพร้อมของตัวเราเอง ในฐานะที่เราเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วก็จะได้เตรียมความพร้อมของนักศึกษาที่จะเข้ามาเรียน เพราะว่าสิ่งต่างๆ เหล่านี้คือกระบวนการ ขั้นตอนจนกว่านักศึกษาจะจบไปในหลักสูตรต่างๆ นะครับ มันไม่ใช่เราใช้ในเฉพาะเรื่องของการรับนักศึกษาอย่างเดียว แต่พอรับเข้ามาแล้วเราจะบริหารจัดการ จะดูแลเขาอย่างไรในกระบวนการต่างๆ จนสุดท้าย

จนจบเข้าไป เพราะฉะนั้นมันคือสิ่งที่อาจารย์ทุกท่าน นักศึกษา หรือใครก็ตามสามารถเรียนรู้และพัฒนาตัวเองให้มันครอบคลุมให้มันรอบด้าน

ทีนี้ผมอยากจะขอเพิ่มนิดหนึ่งของที่เราทำพวก OR Code สแกนอะไรต่างๆ เนี่ย คือบางอย่างที่ผมเห็นว่ามันมีปัญหาคือการติดต่อสื่อสารของนักศึกษาเรายังไม่ครอบคลุม ยังไม่ทั่วถึง เราจะทำยังไงให้นักศึกษาทุกคนได้เข้าถึงกระบวนการต่างๆ ให้ครอบคลุม อย่างเช่น เราอาจทำเป็นกลุ่มไลน์ของคณะ กลุ่มไลน์ของภาค หรือกลุ่มไลน์ของสาขา เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าใจถึงกระบวนการ ขั้นตอนที่เราจะเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ หรือข้อมูลต่างๆ ที่ให้นักศึกษาได้เข้าถึง เพราะบางสิ่งบางอย่าง เช่น เวลาสอน เวลาอะไรต่างๆ เนี่ย คือบางคนมีไลน์กลุ่มก็จะรู้ แต่บางคนไม่เข้า ไม่อะไรเลย ก็จะไม่รู้สิ่งต่างๆ นี่ เพราะฉะนั้นเราต้องมีกระบวนการที่จะทำให้ทุกคนที่จะเป็นนักศึกษาครู ให้มาอยู่ในไลน์ตรงนี้ให้ได้ สมมติว่าเราทำไลน์กลุ่มต่างๆ เนี่ย เพื่อให้ทุกคนได้รับรู้ แล้วก็มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ หรือตอบคำถามต่างๆ เนี่ย อันนี้ก็เป็นสิ่งที่ดีที่จะทำให้ปัญหาต่างๆ ที่มันจะเกิดขึ้นระหว่างที่นักศึกษาเข้ามาเรียน หรือระหว่างเรียน หรือเรียนไปแล้ว จบแล้ว มันจะได้แก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง ไม่ขาดตอน ก็อยากจะขอเพิ่มเติม เสริมให้ครับ ส่วนอย่างอื่นก็ลักษณะคล้ายๆ อาจารย์ท่านอื่น เพราะว่ามันจะเป็นลักษณะของการเตรียมความพร้อมในด้านการผลิตบัณฑิต ซึ่งแต่ละหลักสูตรมันจะไม่เหมือนกัน แต่ว่าทุกอย่างมันก็คือขั้นตอนในกระบวนการการผลิตบัณฑิตวิชาชีพครู อันนี้ก็ขอฝากไว้เท่านี้ก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ขอบคุณอาจารย์บาสมากนะครับ ยังมีอาจารย์อีก 3 ท่าน อันนี้เป็นกึ่งใหม่ผสมกับเก่านะครับ ที่เอามาเป็นกลุ่มเป้าหมายด้วยก็เพราะว่า เคยได้มีโอกาสได้ไปสัมภาษณ์มาแล้ว หรืออยู่มานานกว่ากลุ่มอาจารย์ใหม่ แล้วก็มียอดความรู้ที่ยังไม่เต็มเปี่ยม ทั้งนี้ก็จะเสริมองค์ความรู้ให้เต็มเปี่ยมขึ้น ลองมาฟังความคิดเห็นของเขาดู เริ่มแรกที่อาจารย์เชนก่อนเลยครับ

อ.เชน ขวนชม

สวัสดีครับอาจารย์ทุกท่าน ผมขอสรุปตามที่ผมเข้าใจง่ายๆ ก็คือทำให้คนที่จะมาสอนคน มีบทบาทหน้าที่เพิ่มขึ้น เพื่อที่จะสอนให้เขากลายเป็นคนที่จะไปสอนคนให้มีความรู้ มีคุณธรรม มีองค์ความรู้ต่างๆ อีกมาก คือ บางคนอาจจะเป็นอาจารย์ที่สอนเก่งอย่างเดียว เนื้อหาเป๊ะ แต่ไม่รู้ว่าการ Coaching นักศึกษาในการเรียน การใช้ชีวิต ในการจัดการปัญหาต่างๆ การประชุม KM ครั้งนี้ก็ทำให้กลุ่มเป้าหมายหรือผมเองนี้แหละมีองค์ความรู้ มีความรู้ที่จะสามารถไป Coach นักศึกษาให้เขาก้าวไปในจุดหมายที่ต้องการได้ ผมก็สรุปไว้เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ขอบคุณอาจารย์เซนมากเลยนะครับ อาจารย์เซนพูดทำให้ผมคิดถึงคำหนึ่ง คือสอนคนนะครับ แล้วก็สร้างครู พัฒนาชาติ อันนี้คือแกนหลักสำคัญของคณะศึกษาศาสตร์ของเรา เป็นนโยบายที่ดี ก็เดี๋ยวมาฟังอีกท่านหนึ่งครับ อาจารย์ตั้มครับ เรียนเชิญครับ

อ.พีระดา วิชามุข

สวัสดีอาจารย์ทุกท่านนะคะ สำหรับหนูจากที่ได้ดูโปสเตอร์มาก็โอเคนะค่ะ เพราะว่าจากเดิมที่ได้เคยมีประสบการณ์มาบางส่วนแล้ว พอได้มาอ่านในโปสเตอร์ โอเคมันได้เข้าใจขั้นตอนของกระบวนการที่เราจะต้องเตรียมตัว เพราะว่าจำได้ว่าประสบการณ์ครั้งแรก ตอนที่ตัวเองไปรับสมัครนักเรียนนั้น ยังไม่มีประสบการณ์อะไร ยังไม่รู้ในสิ่งที่ต้องทำ หนึ่ง สอง สาม สี่ เนี่ยมันคืออะไร แต่สักพักไปตอนที่เรารเริ่มมีประสบการณ์ในการทำงานแล้วเนี่ย ก็เริ่มเข้าใจในบทบาทต่างๆ เพิ่มมากขึ้น แต่ว่าจากตัวโปสเตอร์มันทำให้เราเห็นเป็น step ที่ชัดเจน ชัดเจนมากขึ้น ทีนี้คือจากที่อาจารย์แป๋ท่านได้กล่าวเอาไว้ประมาณว่าในทุกๆ คาบควรจะมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ตรงนี้มองว่าเป็นเรื่องที่ดี แล้วก็มันไม่ใช่แค่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม คือมารยาทต่างๆ ก็อยากให้สอดแทรกเข้าไปกับนักศึกษาของเราด้วย เพราะว่ามันจะเพิ่มถึงความน่าเอ็นดูของเด็กเราเข้าไป เพราะอย่างที่เรากล่าว อย่างหลักสูตรของเรา ก็จะเป็นหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการที่จะต้องออกไปฝึกสอน พอเวลาที่เด็กเราไปฝึกสอน เด็กเราเจอกับนักศึกษาที่มาจากสถาบันอื่นๆ แล้วมันจะเกิดข้อเปรียบเทียบ รู้สึกว่าถ้าเด็กเรามีตรงนี้ ในสังคมเด็กเราก็จะเป็นเด็กที่น่ารัก น่าเอ็นดู แล้วเวลาที่เขาจะทำงานเขาอาจจะได้รับความรัก ความเมตตาจากข้างนอกด้วยค่ะ อีกสิ่งหนึ่งก็คือช่วงนี้อาจจะเป็นสถานการณ์โควิดแล้วเราไม่สามารถไปสมัครเด็กได้เอง ปัญหาที่เกิดขึ้น ที่เจอกับตัวนะค่ะ ตอนนี้อยู่รู้สึกว่าในขั้นตอนของการลงทะเบียน ไม่เป็นไปตามแผนการศึกษาแล้วไม่ได้รับทราบเงื่อนไขที่มันละเอียด คืออย่างบางวิชา อย่างทางที่มันเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาชีพครูเนี่ย มันก็จะมีวิชาเกี่ยวกับวิชา PR แล้วด้วยความที่เด็กเข้าใจในบริบทของมหาวิทยาลัยว่า มหาวิทยาลัยเป็นตลาดวิชา เลือกอะไรก็ได้ พอเขาเจอวิชา PR เด็กเขาเข้าใจว่าไม่ได้ลงได้เลยหรอ ประมาณนี้ค่ะ ปัญหาก็จะมีเกิดขึ้นบ้าง ก็เลยอยากจะเพิ่มเติมว่าจะทำยังไงดีถึงจะมีการประชาสัมพันธ์ให้เด็กอย่างทั่วถึง เพื่อที่จะเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขที่เราเป็นตลาดวิชาจริงๆ แต่ไม่ได้หมายความว่าใช้ได้ตลอดเวลาขอบคุณค่ะ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ขอบคุณอาจารย์ตั้มมากๆ เลย ข้อที่เป็นคำถามไว้เดี๋ยวเราทิ้งท้าย เดี่ยวจะให้ผู้เชี่ยวชาญตอบอีกทีนะครับ ในช่วงต่อไปอาจารย์สง่าจะเป็นรอบที่ 2 แล้วนะครับ ผู้เชี่ยวชาญสรุปโดยภาพรวม เวลาที่จะสั้นลงนิดหนึ่งนะครับ อาจารย์แป๋ แล้วก็อาจารย์แหงว เรียนเชิญอาจารย์สง่าครับ

อ.สง่า วงศ์ไชย

ครับ ในช่วงที่ 2 เราจะเห็นได้เลยว่า หลังจากที่เราได้ฟังแล้ว สำหรับผมๆ ก็มองว่าเดี๋ยวยุโรปก็จะมาปรับแก้รายละเอียดที่ตรง ที่อาจารย์ได้พูดมาทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของเราควรจะเป็นครู 24 ชั่วโมง อันนี้มันก็คือจริงแหละ ในสมัยก่อนนี้เรามองว่าใช้กับครูประถม ครูมัธยม สำหรับของรามคำแหงเนี่ย เราอาจจะต้องดึงคำตรงนี้กลับมาด้วย เพราะว่าเราเปิดรับแบบไม่จำกัด บางครั้งบางคราวเราสอนไปสอนมา เราอาจจะมองว่าพฤติกรรมของเราไม่ใช่อาจารย์ในมหาวิทยาลัยแหละ เราเหมือนทำตัวเป็นครูสอนประถม มัธยม เพราะอะไร ท างงาน ติดตามงาน ตรวจงาน ทุกอย่าง อันนี้เราจะเห็นได้เลยว่าในยุคนี้ แบบฝึกหัดจำเป็น และแบบฝึกหัดต้องตรวจและก็ต้องรับส่งคืนก่อนภายใน 1 สัปดาห์ จริงไหมครับ มีอาจารย์ท่านไหนเป็นเหมือนกัน วิชาพฤติกรรมต้องรับแก้ รับส่งเข้ากลุ่ม เพื่อเขาจะได้รับรู้ว่าอะไรควรแก้ อะไรไม่ควรแก้ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่อาจารย์ได้พูดไว้ ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์ที่บอกไว้ว่าสร้างคน สร้างครู พัฒนาชาติ ตรงนี้ดีมากเลย ตอนนี้นักล้งจะแกะเอามาแต่งเป็นกลอน 4 แต่ไม่รู้จะทำได้หรือเปล่า จบไม่ลง เดียวอาจจะต้องคุยกับอาจารย์แปวนะ ตอนนี่คือเหลือตัวสุดท้าย วรคสุดท้าย ขมวดปม ก็คือมันคือ Keyword ที่ดีมาก แล้วก็อาจารย์หลายๆ ท่านได้พูดไว้ได้ดี เพราะว่าจากเท่าที่ฟังมันเหมือนว่าก่อนที่จะมาเป็นอาจารย์ที่นี่ แล้วพอเราได้มาฟังประสบการณ์จากอาจารย์รุ่นพี่ จากอาจารย์รุ่นน้อง จะแก่จะแก่จะใหม่ก็ตามเนี่ย มันไม่ว่าใครจะเจอปัญหาอะไรแต่ก็รับเอาไว้มาก่อน พอตอนเราไปนั่งจริงๆ เราอาจจะ “อ้อ ปัญหานี้ไม่เคยได้ยินเลย ไม่มีอาจารย์คนไหนมาพูด แล้วฉันจะต้องทำยังไงต่อไป”

อันนี้คือยังไม่รู้เลย เด็กรามที่เดินเข้ามาจะเจอปัญหาอะไร เดียวช่วงต่อไปก็จะมีอาจารย์ 2 ท่าน ก็จะเป็นอาจารย์แป่ว อาจารย์แหงเหมือนเดิม เดียวลองมาฟังดูว่ามุมมองของอาจารย์ทั้ง 2 ท่านเนี่ยในครั้งที่ 2 จะมีอะไรต่อไปนะครับ เดียวขอเริ่มจากอาจารย์แป่วก่อนนะครับ

รศ.ดร.สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์

สำหรับตอนนี้อาจจะไม่ได้ขมวดหมด รู้สึกว่ามันจะมีกระจายหลายประเด็นเหมือนกัน เอาเป็นว่าประมาณว่าพูดไปเป็นประเด็นๆ ไป พยายามจะบอกว่าในช่วงของการรับสมัครนักศึกษาเข้ามาเนี่ยมันก็เป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง อาจจะเป็นแค่ช่วง 1 เดือนหรือสัก 2 เดือนในระยะยาว แต่ในช่วงที่เราจะเพิ่มคุณภาพบัณฑิตกว่าจะจบใช้เวลานาน อย่างน้อยๆ 3 ปี 4 ปี ช่วงนี้เราต้องใช้เวลาของการอบรม บ่มและเพาะให้เมล็ดพันธุ์ที่มันเข้ามาอยู่ในมือเรา คือนักศึกษาเนี่ย ออกไปเป็นต้นกล้าที่แข็งแรง ที่จะเอาไปสู้ฟ้า สู้ฝน สู้แดด สู้ลมได้ ตรงนั้นพวกเราจะต้องช่วยกันเสียสละอย่างมาก และพวกเราทุกคนมีความรู้ในเอกใครเอากัน เราจะสอนนักศึกษาเอกของเราให้มีความรู้ในเอกของเราไม่พอ เทคนิคการสอนต้องใส่เข้าไปด้วย เทคนิคอะไร วิธีการสอนที่มีอยู่ในตำราไม่พอ รู้ว่าการสอนอย่างนี้สอนยังไง การสอนบรรยายเป็น

ยังงี้ ไม่พอ แต่ต้องมีเทคนิคการสอน ทุกอย่างทำไมต้องใช้เทคนิคและยิ่งโดยเฉพาะสถานการณ์ในปัจจุบันต้องแก้ปัญหาตลอด สถานการณ์วันนี้ไม่เหมือนเมื่อก่อน พรุ่งนี้จะไม่เหมือนวันนี้ เหตุการณ์เดียวกันแต่ต้องใช้วิธีการแก้คนละอย่าง

เพราะฉะนั้นอาจารย์ทุกท่านจะต้องทำตัวเป็นแบบเหมือนดาวล้อมเดือน จะต้องรู้ทุกเรื่องทั้งๆ ที่เราไม่รู้ แต่เราต้องทำเหมือนรู้ทุกเรื่อง ตัวของเราเองอยู่เฉยไม่ได้ต้องหาความรู้ตลอด เทคนิคบางทีนะ ขนาดพี่แก่ๆ อย่างนั้นะ ว่าวิธีการสอนก็พอมี ทุกวันนี้พี่สัมมนาออนไลน์กับเขาทุกทีเลย ใครเปิดเมื่อไหร่ ชั่วโมงว่างพี่ก็ไปฟัง มันได้อะเดียมาเพิ่มนะคะ เพราะฉะนั้นก็ขอใช้คำว่าอบรมบ่มเพาะนักศึกษาของเรา นะ ประมาณนี้

แล้วก็อีกอันหนึ่งก็คือนักศึกษาของเราเนี่ย เขาเข้ามาเราก็รู้อยู่แล้วว่าเด็กของเราเนี่ยความพร้อมทางด้านกำลังความรู้ กำลังสติปัญญา กำลังกาย กำลังใจ มีไม่เท่าสถาบันอื่น ฉะนั้นพวกเรานี้แหละต้องเป็นคนที่เป็น Cher up ให้กำลังใจเด็ก แล้วก็สอนนักศึกษาให้มีความรู้มากที่สุด แต่เท่าที่เห็นความจริง นักศึกษาแต่ละคนก้าวหน้าไปไม่เท่ากัน เราก็ทบทวนความรู้เดิมไปเถอะ อย่างเช่นเอกปฐมของพี่เนี่ย ซึ่งเด็กนักศึกษาก็เรียนเอกปฐมมาหมดแหละ แต่ความรู้ในวิชาปฐมเธอลืมหมดทุกอย่าง ต้องมาสอนใหม่หมด เนื้อหา ป.6 สอนใหม่หมดก็ยังไม่ค่อยจะได้ ก็เลยต้องบอกเขาว่าให้เขาไปหาใน You tube ทุกเอก ใช้ได้เลย ให้ไปเปิด You tube เปิดทีวีเตอร์ที่เขาอยู่ในเน็ต ที่เขาทีวีเด็ก ป.6 ทีวีเด็ก ม.3, ม.6 แล้วแต่เอกใครเอกมัน ไปบอกให้เด็กนักศึกษาดูคลิปในเน็ต ให้ตรงกับเอกของตัวเอง พี่แนะนำเด็กไปปรากฏว่าได้ผลนะคะ ตอนแรกวิชาคณิตศาสตร์สำหรับครูประถมเนี่ย เด็กเรียนกับพี่นะ จบไปได้ D ซึ่ง D สามารถ Re-grade ได้ แล้วพี่ก็แนะนำอย่างเนี่ย คอร์สทุกวิชาหนูไปดูทีวีเตอร์นะ ทำตัวเหมือนเด็กประถมเลย ไม่มีใครเขารู้หรอกว่าเราเป็นเด็กอะไร เรียนออนไลน์ เรียนในเน็ต ปรากฏว่าหลังจากนั้นวิชาคณิตศาสตร์เธอมา Re-grade ได้ถึง B+ แล้วพี่ก็เอาตัวอย่างเด็กเหล่านี้ไปแนะนำกับรุ่นน้องตลอด แล้วทุกคนก็กระตือรือร้น เพราะฉะนั้นแหล่งความรู้ก็อันคือทีวีเตอร์ในเน็ต แต่ก็บอกเด็กด้วยนะบางอันก็อาจจะผิดพลาด เวลาดูเน็ต ดูทีวีเตอร์ ก็ให้ใช้วิจารณญาณด้วย ไม่ใช่ว่าทุกคนจะพูดถูกหมด ผิดก็มีนะคะ

นี่คือตรงที่ว่าบางทีนักศึกษาเขาเราต้นทุนเขาน้อยไปนิดหนึ่ง แล้วอีกอันหนึ่งที่เราควรทำ มีอาจารย์บางท่านที่พูดก็คือเรื่องของนักศึกษาได้เข้ากลุ่ม อาจารย์บาสที่บอกว่าต้องทำไลน์กลุ่มคณะ ไลน์กลุ่มเอก ไลน์กลุ่มภาค ซึ่งตอนนี้พี่ก็รู้เลยว่าเรามีอยู่ มี Facebook มีภาค มีอะไร มีแต่ให้ทำเพิ่ม ไลน์แต่ละวิชาทำ ทำแล้วแต่ยังมีปัญหาคือนักศึกษาหาไลน์เข้าไม่ถูก ที่ไลน์เข้าไม่ถูกเป็นเพราะไม่มีเพื่อน เพราะฉะนั้นให้พวกเราช่วยบอกนักศึกษาว่า เมื่อเข้ามาเรียนแล้วขอให้หากลุ่มเพื่อน พี่สอนในห้องเนี่ย เด็กเข้ามาใหม่วิชาแรกๆ พี่จับทำกลุ่มสัมพันธ์ในห้องเลยนะ คือพี่ไม่ชอบที่เด็กมานั่งรอเราเรียน แล้วก็นั่งตัวใครตัวมัน ไม่มีการคุยกันเลย ก็เลยจับทำกลุ่มสัมพันธ์ หลังจากนั้นสังเกตดูก่อนที่เราจะเข้าไปสอน เด็กรู้จักคุยกัน และเขาบอกว่าคุยกันก็คุยกันในเรื่องทักทายปราศรัย หรือเรื่องเรียน เรื่องสงสัย และพี่ให้ใช้คำว่าให้จับกลุ่มบัดดี้ โดยเฉพาะวิชาเอก ให้จับกลุ่ม 3-4 คน แล้วให้ไปพบกันสัปดาห์หนึ่งสัก 1-2 ครั้ง

แล้วเราต้องมี Feedback ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวเด็กไม่ทำให้เข้ากลุ่มแล้วทำรายงานส่งเรา อาจจะให้เป็นคะแนนเก็บอะไรก็ว่าไป ตรงนี้ควรทำ ถ้าเป็นเด็กสมัยประถม มัธยม เราก็จะใช้คำว่าพี่ช่วยน้อง น้องช่วยพี่ เพื่อนช่วยเพื่อน เราสามารถเอามาใช้ในการเรียนการสอนของเราได้นะคะ

อีกอันหนึ่งก็คือ เรื่องของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาด้วยกัน น้อยมาก ตอนที่เรียน On site นะเข้าไปสอนเนี่ย เด็กจะนั่งหลังห้องเยอะเลย เราเข้าไปรู้สึกว่าจะเหว่ จะเรียกเด็กที่ นู่น ก็เลยบอกให้มานั่งข้างหน้า อันนี้เป็นนิสัยของพี่ว่าให้เด็กมานั่งข้างหน้า แต่พอตอน Online ปัญหาทั้งหมดไป

ประเด็นสุดท้ายที่พี่อยากจะบอกน้องก็คือ ให้น้องเน้นเด็กให้เรียนด้วยหัวใจนักปราชญ์ เพราะเด็กนั่งฟังเราเนี่ย นั่งฟังเฉย ครูจะพูดอะไรก็ก้นั่งฟังเฉย ไม่มีจด ไม่มีอะไร พี่เลยจับให้เด็กใช้หัวใจนักปราชญ์ สุ จิ ปุ ลิ ทั้งปรีญาตรี้ ปรีญาโท “ลูก หนูฟังครูนะลูก ปากกาอยู่ในมือด้วย กระดาษเตรียมไว้ลูก ครูพูดอะไรไป จด” บางทีสอนๆ ไปเห็นเด็กมองเราเพลิน “จตๆๆ อย่าลืมนะจต” แล้วอีกอันที่ใช้เทคนิคนี้ประจำ ให้เด็กพูดตาม 3 ครั้ง คืออะไรที่เป็น Keyword อะไรที่มันสำคัญ อะไรที่เป็นนิยามที่เราต้องการให้เด็กได้ เราจะพูด เราจะอธิบายเสร็จ ให้เด็กพูดซ้ำ พอซ้ำเสร็จให้พูดพร้อมกัน 3 ครั้ง อันนี้เป็นเทคนิคปฐมนำง่าย ๆ แต่ได้ผล พี่ว่าทุกเอกเอาไปใช้ได้ แล้วไม่ต้องมาคำนึงว่าเราสอนเด็กปรีญาตรี้ทำแบบนั้นเลยละ ให้เด็กพูดตามเรา ให้เด็กพูด 3 ครั้ง จดค่ะลูก

เพราะฉะนั้นเวลาสอน บางครั้งต้องมีมุขสนุกสอดแทรกนิดหนึ่ง ยิ้มแย้มแจ่มใส เพราะว่าเด็กเขาจะได้เอามุกของเราไปใช้ต่อ “ตอบมาเลยลูก ผิดไม่เป็นไร” คือทุกสิ่งทุกอย่างที่เราทำกับเขา เราหวังว่าเขาจะเอาไปใช้กับเด็กต่อ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องเป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับนักศึกษาเหล่านี้ด้วย

คำสุดท้ายที่ขอฝาก เราต้องทำตัวเหมือนกับบริการหลังการขาย แต่ของเรากลายเป็นบริการหลังเรียน ด้วยความอบอุ่นของการที่เราจะเป็นครู เราจับเด็กมาอบรม บ่มและเพาะเขา ด้วยจิตเมตตา ด้วยจิตวิญญาณของความเป็นครูของเราที่เราจะถ่ายทอดสู่เขา สู่ตา ใจสู่ใจแล้วเขาจะรับจากเราได้ทุกเรื่อง และเขาก็จะไปใช้ต่อกับลูกศิษย์ได้เป็นอย่างดี ขอฝากน้องเท่านั้นละคะ โอกาสหน้าคงได้มีอะไรมาฝากใหม่ขอขอบคุณค่ะ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ขอบพระคุณมากเลยครับสำหรับอาจารย์แป๋ว มีข้อคิดฝากไว้ให้เราด้วยนะครับ ทำให้ผมนึกถึงการสอนแบบไทย ที่อาจารย์สุเมธเขียนไว้ในหนังสือ ส่วนมากจะมีอบรมบ่มนิสัย อยากให้เราได้ปลูกฝังกับคนที่เป็นครู แล้วก็ที่สำคัญตั้งอยู่บนพื้นฐาน สุ จิ ปุ ลิ หัวใจนักปราชญ์ สุดท้ายอาจารย์ยังได้ฝากถึงบริการหลังการขาย ไม่ใช่แบบพวกที่ขายของ แต่ในฐานะที่เราเป็นครูนั่นเอง อันนี้ก็จะเป็สิ่งที่อาจารย์ต้องเรียกว่าอาจารย์ผู้ทำงานในราม ผู้มากประสบการณ์ดีกว่า อาจารย์ก็จะมองเห็นมุมมองที่หลากหลายมาก แล้วเดี๋ยวยีกท่านหนึ่งจะเป็นอาจารย์แหงว เชิญครับ

อ.เยาวพรรณ ทิมทอง

ขอบคุณนะค่ะ จริงๆ แล้วในสิ่งที่ครั้งที่แล้วก็เสียโอกาสที่ไม่ได้เข้า แต่ก็ทราบว่ามีข้อมูลดีๆ จากอาจารย์สง่า ต้องบอกว่าอาจารย์สง่าก็คือผลผลิตของรามคำแหงที่ประสบความสำเร็จจากรามคำแหง จากคณะศึกษาศาสตร์ เอกภาษาไทยนะค่ะ นี่ก็คือผลผลิตจากรามคำแหงจริงๆ ทุกวันนี้ถามว่าท่านอาจารย์เป็นลูกศิษย์ของตัวพี่ແหว แต่ ณ ตอนนี้มาเป็นอาจารย์เหมือนกัน อันนี้ตอนนี้มีบทบาทเป็นผู้ร่วมงานกันແหละ

ที่ทราบท่านจบตรี ภาษาไทย จบโทก็ภาษาไทย ที่รามคำแหงทั้ง 2 อัน ถือว่าเป็นผลผลิตที่มีประสิทธิภาพ อันนี้ถามว่าอาจารย์สง่าเราไม่ได้สัมภาษณ์ ยุคนั้นที่อาจารย์สง่าเรียนยังไม่มีการสัมภาษณ์เท่าไร เพราะว่าตอนนั้นที่อาจารย์สง่าเรียนเป็นหลักสูตร 4 ปีรุ่นสุดท้าย ก่อนที่จะเปลี่ยนเป็น 5 ปีหลักสูตร 5 ปีเราเริ่มปี 47 ตอนนั้นเรากียังไม่สัมภาษณ์ แต่ต้องบอกว่าอาจารย์สง่าเนี่ยที่ประสบความสำเร็จจากการที่ไม่ได้สัมภาษณ์เนี่ย แต่ด้วยตัวเนื้อของท่านเอง แต่ว่าคนอื่น ๆ ที่อยู่รุ่นเรากียังไม่รู้ แต่ถามว่าคนที่เป็นครุมนมีอยู่ 2 ส่วน อย่างที่หลายๆ คนพูดว่า มาเรียนครูง่าย เมื่อกี้ไม่แน่ใจว่าท่านใดพูด “มาเรียนและ ง่ายๆ เดียวก็จบ” สมัยก่อนเหมือนว่าลงเรียนอะไรไม่ได้มาศึกษาศาสตร์ แต่มันก็จะมีตัวหัวกะทಿಯ่างอาจารย์สง่า เก่งๆ ถามว่าหลายคนที่เราเห็นว่าประสบความสำเร็จ อาจารย์อีกท่านหนึ่งเป็นอาจารย์อยู่โรงเรียนเตรียมอุดม ซึ่งอาจารย์แป้วก็รู้จัก ลักษณะบุคคลเหล่านี้ เก่ง มาแบบที่เราไม่ได้สัมภาษณ์แต่เก่งด้วยตัวเนื้อ ก็มาอบรมบ่มเพาะนี้ละค่ะ ทำให้เขาได้ไปเป็นครูที่ดี แด่จริงๆ แล้วมันก็จะมีปัญหาอย่างอื่นที่พี่ๆ ได้พูดเอาไว้ว่ามันไม่ได้มีทุกคนมาได้อย่างอาจารย์สง่า มันมีคนที่มีปัญหาต้องทำให้เราย้อนมาว่าต้องมีสัมภาษณ์ เพราะเกิดเหตุว่าเราเจอบุคคลที่เป็นครูไม่ได้ มีปัญหาทางด้านสุขภาพทางด้านจิตก็มี หรือเป็นครูแล้วอารมณ์ไม่ดี เด็กไม่มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ เพราะฉะนั้นถ้าสัมภาษณ์แล้วหนึ่งเราได้เห็น ได้รู้ถึงอารมณ์เด็กว่าพูดไปพูดมา หรือถามไปถามมา จี้จุดไปจี้จุดมาเนี่ย เด็กมีอารมณ์เป็นยังงัย ทำให้เรารู้ว่าถ้าไปเจอสถานการณ์เขาจะมีอารมณ์ทางไหน การที่เราจะมาสัมภาษณ์คนที่เรียนครูเนี่ยมีความสำคัญมาก ที่เราจะต้องใช้เพื่อประกอบการพิจารณาให้เด็กเข้าศึกษาต่อหรือไม่ ขอขอบคุณค่ะ

อ.สง่า วงศ์ไชย

ขอบพระคุณอาจารย์แหวนะค่ะรับ อย่างที่อาจารย์แหวได้ฝากไว้ว่า การสัมภาษณ์ก็ยังคงเป็นเรื่องที่สำคัญ และก็จำเป็นกับการรับสมัครนิสิตครูในยุคปัจจุบัน ไม่ใช่เพียงแคในเรืองของการคัดกรองเท่านั้น เราพยายามจะสร้างมาตรฐานให้ตรงกับมาตรฐานทั้งของรามคำแหง ของคุรุสภา แล้วในอนาคตต่อไป เพราะฉะนั้นเรามองว่าการจะเป็นครูจะต้องคัดสรรเหมือนเดิม แต่จะคัดสรรมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ประสบการณ์ของคุณครูทุกท่าน เรามีมากมีน้อยแค่ไหนเราก็จะมาแลกเปลี่ยนกัน การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ขยายองค์ความรู้ให้มันกว้างขึ้น อ.โป้จริงมั๊ยค่ะ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

จริงครับ ผมชอบคำพูดของอาจารย์แะวนะครับ คำหนึ่งเรื่อง บ่มเพาะเมล็ดพันธุ์ เคยได้ฟังคำนี้มาก่อน ที่นี้ประเด็นเมืองไทย การศึกษาของไทยผมมองว่าเมล็ดพันธุ์ที่เข้ามามันหลากหลาย แต่เราเป็นครูเนี่ย เราต้องเป็นปุ๋ยหรือดินที่ดี สมมติเด็กเป็นกระบองเพชร เราไปดินเหนียวอย่างเนี่ยต้นไม้ตาย เพราะฉะนั้นถ้าเด็กเป็นบัวเราไปให้ดินร่วนก็ตาย เพราะบัวต้องการน้ำครับ อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมมองว่าการที่เด็กเข้ามาเป็นเมล็ดที่บ่มเพาะเนี่ย การเป็นครูต้องหลากหลายในการสอน ต้องมีลูกเล่น ลูกชน ต้องมีทั้งคู่มือมีความสุขไปด้วยครับ อาจารย์สง่าโชคดีนะครับ อาจารย์สง่าจะเจอเมล็ดที่ดี ปุ๋ยที่ดี อาจารย์แหงเชิญครับ

อ.เยาวพรรณ ทิมทอง

เราเคยสัมภาษณ์นักศึกษา แล้วบางที่เราดูแล้วว่าคุณจะเป็นครูได้ไหม? เพราะฉะนั้นก็เคยบอกเขาว่า พร้อมมั้ยที่จะเป็นครู แล้วเราก็พูดไปลอยๆ บางทีเราก็พูดไปลอยๆ พอวันหนึ่งที่เด็กเขาจบ จำได้เลยว่าวันนั้นเขาวิ่งมา มันจะมีอยู่งานหนึ่งที่เราจะไป เด็กจบแล้วเราก็จะไปเสริมสร้างประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งตอนนี้เราก็ไม่ได้ออกเดินทางไปต่างจังหวัดเท่าไร มีจัดในนี้บ้าง มีออนไลน์บ้าง แต่ว่าถ้าเราไปจัดนอกสถานที่เนี่ย มันจะมีให้ผูกข้อมือ เขาจะวิ่งมา “อาจารย์คะ หนูมาตอบคำถามอาจารย์คะ” “ตอบคำถามอะไรละ” “หนูพร้อมที่จะเป็นครูแล้วคะ อาจารย์ถามหนูไว้ตั้งแต่ตอนที่หนูเข้าเรียนมา” อย่างที่อาจารย์สง่าบอกว่า เราจำได้มัย จำไม่ได้ ตอนนั้นจำไม่ได้หรอกว่าเราถามเด็กคนไหน แต่เด็กจำได้ จำได้จนวันสุดท้ายที่เขาจะจบ เขาวิ่งมาหา ซึ่งไม่ใช่เอกราด้วยมั้งเขาวิ่งเข้ามาหา ขอให้ช่วยพรให้หน่อย แล้วหนูก็มาตอบคำถามอาจารย์ด้วย

อันนี้ก็เป็นสิ่งหนึ่งเราถามไประหว่างสัมภาษณ์ เราไม่รู้หรอกว่าเด็กจำอะไรจากเราบ้าง สิ่งหนึ่งที่เราได้จากการสัมภาษณ์คือเราได้รู้จักเด็ก บางทีมันเป็นความภาคภูมิใจของคนเป็นครู เมื่อปลายทางที่เด็กเขาจบแล้ว เขามีความรู้สึกต่อวิชาชีพครูที่ตินะคะ อันนี้คือสิ่งที่เราอยากได้ เมื่อเขาได้ศึกษาแล้วเขามีความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพที่เขาไปทำ อันนี้ถือว่าเป็นสิ่งที่เราอบรมบ่มเพาะ อย่างที่อาจารย์สิริพัชรบอกแล้ว ประสบความสำเร็จ ขอขอบคุณมากค่ะ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา จะเข้าสู่ช่วงสุดท้าย ช่วงนี้จะปิดการประชุมแล้วนะครับ เป็นช่วงถาม-ตอบนะครับ โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายทั้งหลายทุกท่าน ทั้งเก่าทั้งใหม่นะครับ มีคำถามอะไรที่สงสัย ไม่ว่าจะเป็นนอกเรื่อง ในเรื่อง หรืออะไรก็ได้ครับที่มีความสงสัยในกระบวนการของ KM ในกระบวนการของอาจารย์ที่ปรึกษา หรืออยากซักถามอะไรแล้วไม่มีโอกาสได้ถาม เวทีนี้เปิดโอกาสแล้วครับ KM เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในเชิงวิชาการ เรียนเชิญครับ

โอเคครับ เหมือนถามเด็กเลย ถามในห้องเรียนว่า นักศึกษารับไม่เข้าใจอะไรมั๊ยครับ เจียบ นักศึกษารับมีใครยกมือมั๊ยครับ ไม่ แต่พอออกนอกห้องมีมาครับ ไม่เป็นไรครับ อันนี้น่าจะเป็นเคสนั้น แต่ในห้องนี้อาจจะไม่เจอกัน แต่โอกาสที่จะได้ออกไปเจอพี่แป้ว พี่แหงว อาจารย์โป๊ะนะครับ แล้วก็ อาจารย์สง่า ก็มีโอกาสดูได้ทักทายได้พูดคุย ก็ยกมือทักทายกัน อาจารย์แต่ละท่านเป็นอาจารย์ที่น่ารัก โดยเฉพาะผมเลือกทีมงาน KM มาเนี่ย เป็นทีมงานที่สุดๆ ในคณะเราแล้วครับ ที่มีองค์ความรู้แต่ละ มุมมอง มีคุณค่ามีประโยชน์นะครับ วันนี้ท่านมาด้วยใจจริงๆ มาให้ความรู้เรา ให้งาน KM เราเดินไปได้ สะดวก แม้กระทั่งท่านรองฯ ท่านมีภารกิจมากมาย

อีกสัก 2-3 อาทิตย์จะมีจดหมายถึงกลุ่มเป้าหมาย คือเป็นแบบติดตามว่าไปสเตอร์ที่เอามาวันนี้มี ประโยชน์มากเพียงใด และบรรลุเป้าหมายหรือเปล่า สุดท้ายนะครับ ขอขอบคุณจริงๆ ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่านนะครับ ขอเรียกชื่อเล่นนะครับ พี่แป้วก่อนเลย แล้วก็อาจารย์แหงวครับ เป็นอาจารย์ที่ดีมากๆ มีปัญหาอะไรก็ปรึกษาได้ แล้วก็อาจารย์สง่า ขอขอบคุณกลุ่มเป้าหมายเดิม อาจารย์เต๋ อาจารย์เซน น้องตัม ที่มาวันนี้ แล้วก็ขอบคุณมากๆ เลยสำหรับอาจารย์ใหม่ อาจารย์เดียร์ พี่เขม อาจารย์เต อาจารย์ปัท รวมถึงอาจารย์บาสนะครับ และก็ที่จะต้องขอบคุณมากๆ คือพี่แอมนะครับ คนที่จัดลิสต์ แล้วก็น้องออย ที่ประสานงานทุกอย่าง วันนี้ก็เหมือนเป็นวันสุดท้ายที่จะมาดำเนินการ เดี่ยวรองฯ แทนกล่าวปิดเลยครับ เชิญครับ

ผศ.ดร.ภาติยะ พัฒนาศักดิ์

ขอบคุณอาจารย์โป๊ะครับ ขอขอบคุณทุกท่านครับ ขอขอบคุณอาจารย์สิริพัชร อาจารย์เยาวพรรณ อาจารย์สง่า แล้วก็ขอบคุณท่านรองประธานนะครับที่ดำเนินการเข้มแข็ง ขอขอบคุณอาจารย์ใหม่ กลุ่มเป้าหมายทุกท่าน

KM เป็นข้อเดียวเท่านั้นเองในการประเมินประกันคุณภาพ องค์ประกอบที่ 5 เป็นเพียงหนึ่งข้อ แต่ว่าอาจารย์จะเห็นว่าการดำเนินงานนั้นยากมาก มีรายละเอียดเยอะ เรามีทั้งคณะกรรมการใหญ่ มีทั้ง คณะอนุกรรมการ ทุกครั้งที่ได้เข้าประชุมคณะกรรมการ KM ของมหาวิทยาลัยเนี่ย เขาไล่ชื่อหัวข้อทุก คณะ ถ้าคณะไหนไม่ผ่าน KM มหาวิทยาลัยไม่ผ่าน ฉะนั้นทุกคณะต้องผ่าน แล้วชื่อหัวข้อของคณะอาจ ถูกนำไปสัมภาษณ์ในกรณีที่ขั้นตอนไม่ชัดเจน ก็เลยตั้งข้อสังเกตว่าปีนี้อาจเป็นคณะศึกษาศาสตร์ก็ได้ที่จะ ถูกสัมภาษณ์ แต่เราได้คุยกับอาจารย์โป๊ะแล้วว่าเราไม่หนัก ไม่ตระหนกในเรื่องนั้นเลย สัมภาษณ์ได้เลย เพราะว่าขั้นตอนตามที่อาจารย์โป๊ะได้วางเอาไว้ให้กับอาจารย์ทุกท่าน ค่อนข้างชัดเจนมากนะครับ ทั้งตัว ของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ ถ้าเกิดสมมติว่ามหาวิทยาลัยเรียนเชิญกลุ่มเป้าหมายไป สัมภาษณ์ ขั้นตอนของการพูดคุยของเราวันนี้ อาจารย์ไม่ต้องตกใจ อาจารย์ก็ตอบตามที่เราได้ ดำเนินการมา แล้วผมกับอาจารย์โป๊ะก็จะไปเป็นเพื่อนอยู่แล้วละ แต่คิดว่าไม่น่ามีปัญหาอะไรทั้งนั้นใน ส่วนของการดำเนินงาน อาจารย์โป๊ะวางกรอบไว้ดีมาก

ในส่วนของ KM วันนี้เป็นครั้งสุดท้ายของคณะอนุกรรมการ และเราก็จะมีการประชุมของ คณะกรรมการอีกครั้งหนึ่ง แล้วก็ KM ปีต่อไปจะรอบกรกฎาคม ก็จะเป็นเรื่องใหม่แต่เราก็จะทำอยู่ 2 ด้าน ทั้งนี้ต้องขอบคุณคณะกรรมการทุกท่านอีกครั้งหนึ่งนะครับ หวังว่าเราจะได้พบกันอีก แล้วก็ขอให้ รักษาสุขภาพนะครับ ที่เราประชุมออนไลน์คราวนี้ก็เนื่องมาจากว่าสถานการณ์โควิด ค่อนข้างโกลั้วตัว มากๆ เพื่อสุขภาพของทุกท่านเลยต้องประชุมออนไลน์กัน มีโอกาสคงได้พบกันใหม่ ขอปิดการประชุม ครับ ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา 15.30 น.